

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

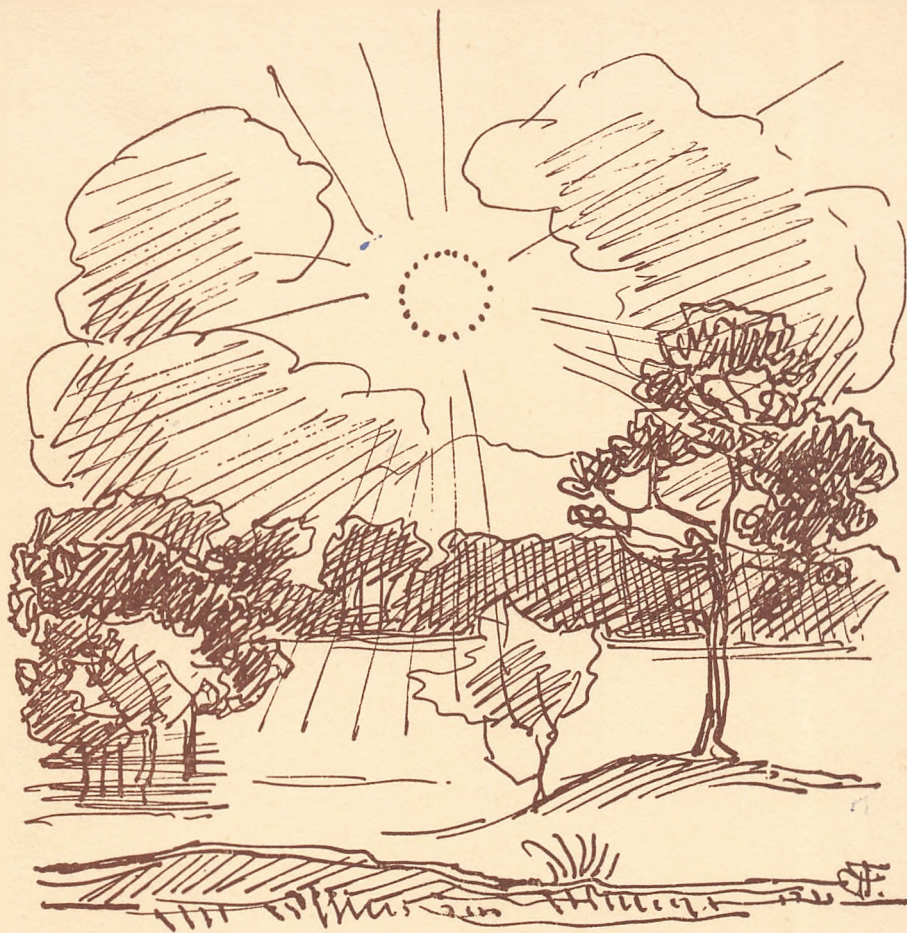
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Årsskrift
HØNG-SAMFUNDET
HØNG STUDENTERKURSUS

1958

Statens pædagogiske Studiesamling
København

Årsskrift

for

HØNG-SAMFUNDET

1958

SORØ AMTSTIDENDE . SLAGELSE

Indhold

Ingeborg Munk	3
Af ekspeditionssekretær, cand. polit. <i>Ivar Munk</i> og forstander, cand. mag. <i>J. H. Monrad</i>	
Historiesyn og religiøs tro	8
Af <i>J. H. Monrad</i>	
Indtryk fra Færøerne	11
Af højskolelærer, cand. polit. <i>Th. Rordam</i>	
Valdemar Nielsen debuterer	15
Af <i>Ivar Munk</i>	
Et år er gået	16
Af <i>A. T.</i> og <i>J. H. Monrad</i>	
Fra – om – til gamle kammerater	26
Ved lektor <i>Esmann Eriksen</i>	
Årsberetning for »Erania«	33
Ved stud. art. <i>Knud Madsen</i>	
Hong-Samfundet	36
Ved lektor <i>Esmann Eriksen</i>	
Til årgang 1949!	37
Af sagførerfuldmægtig, cand. jur. <i>Niels Borchersen</i>	
Til medlemmerne	38
Af <i>Hans Bagge</i>	
Medlemsliste	39
Meddelelser	

Ingeborg Munk

1877—1958

Under overskriften „Til mors minde“ har Ingeborg Munks ældste søn, ekspeditionssekretær, cand. polit. Ivar Munk, sendt denne smukke mindeartikel:

FORSTANDER MONRAD har bedt mig skrive om mor, og jeg har modtaget opfordringen med tak, selv om det ikke er uden ængstelse, jeg går til opgaven. Om ethvert menneske kan der jo skrives ud fra forskellige forudsætninger og synsvinkler. Når det gælder mor, synes jeg, at udgangspunktet og livskursen, som hun selv valgte og altid vedkendte sig, følger en så stærk og ubrudt linie, at opgaven for mig må være bundet til denne livsline. Det er jo kendt, at mor var stærkt grebet af det grundtvigske syn på kristeligt trosliv og ligeledes af hans folkelige livssyn. En af de psalmer, der betød mest for mor både i mørke og lyse dage, var Grundtvigs psalme: „Han som har hjulpet hidindtil“, hvori det hedder:

*Vi føler, at hvordan det går,
hvad verden gør og lader,
så gav os Gud dog børnekår,
så er dog Gud vor fader . . .*

Ja, udgangspunktet var børnekårene, som mor nød dem i Mygind præstegård ved Randers, hvor hendes far, Holger Køster, var sognepræst fra 1880—1900. Min morfar var en ualmindelig retsindig mand med varme følelser for sine medmennesker, men tillige en noget indesluttet og bekymret natur. Så stærkt var han grebet af trosordet og det kristelige syn på menneskene som søskende med fælles barneret hos Gud, at han slet ikke kunne lade være med at gøre en helt enestående indsats i dette meget gammeldags sogn, hvor tyendet — som man den gang sagde — havde ret elendige kår, og hvor mange søgte trøst i for flittig omgang med flasken. For morfar gjaldt det at skabe menneskeværdige kår, både åndeligt og materielt, og han kunne ikke i denne gerning have fundet nogen bedre ven og hjælper end sin yndige livsledsagerinde, Kamilla Køster, der tilhørte den nærmeste kreds om Grundtvig, var lys af sind og havde en ganske sjælden evne til at komme i naturlig kontakt med sine medmennesker. Hun talte lige godt med høj og lav. Det var ikke et hjem, hvor man hævede sig ved at tage del i den offentlige diskussion, og i det hele taget ikke et hjem af store ord. Morfar drev med

Ingeborg Munk

dygtighed det landbrug, der hørte til præstegården, og deltog på sin jævne og stilfærdige måde i sognets liv og mødte sogneboerne på deres egen grund. Han var ingen Emanuel Hasted, der led skibbrud på sine folkelige idealer. Den løbebane, som Henrik Pontoppidan i „Det forjættede Land“ stempler som fantasi, den gennemførte min morfar som mange andre gode grundtvigske præster og højskolefolk på en meget nøgtern og realistisk måde og uden, at deres deltagelse i folkets liv på nogen måde forringede deres værdighed. Det var et helt uvant syn, der mødte biskoppen i Mygind præstegård, hvor præsteparret og børnene sad bænket ved måltiderne med alle gårdens piger, karle og daglejere. Embedsbrødrene fandt denne skik så upassende, at de

helt holdt sig væk. Var livet i præstegården præget af det daglige arbejde og de begivenheder, det førte med sig, samledes hele husstanden hver dag til morgen- og aftensang, hvor morfar bekendte troen. Der blev også holdt møder og festlige sammenkomster, og når morfar om søndagen havde gudstjeneste i den lille kirke, blev kirken søgt af folk fra mange sogne også langvejs fra. Alle de mange folk blev beværtet med kaffe og brød i præstegården inden hjemturen. Morfar havde sine bekymringer ved denne udtynding af tilslutningen i andre menigheder, men det lå jo i hele den store folkelige indsats, der både var påkrævet og havde så gode vækstbetingelser i hine tiders forhold, at den måtte sprænge de gamle sogneskel, udvide horisonten og give småfolk mere selvtillid og rejsning til at skabe sig en menneskeværdig fremtid. Skønt morfar var alt andet end en politisk revolutionær person og absolut bestræbte sig for aldrig at støde folk, var sognet ikke til at kende igen efter præsteparrets 20-årige virke der.

Min mor og hendes søskende hang ved hjemmet og blev tidligt vant til at færdes blandt mennesker og ikke mindst mellem landsbyens børn og unge. Fra barnsben af var mor med i kirke og kunne både lide og forstå sin fars forkyndelse. At Gud havde givet os barnekår, den tanke var mor så naturlig på baggrund af den

fred og tryghed, der herskede i hjemmet, og da børnene var fløjet fra reden, så søgte de, så længe min morfar levede, hjem så ofte, det var gørligt, og ikke mindst i julen, der i præstehjemmet formede sig som en så hjertelig og glædelig højtid, at vi børn, der som næste slægtled kom med, aldrig vil glemme det.

At deltage i folkets liv var således blevet mor en fornødenhed fra hjemmet, og det var en lykke for hende, at hun fik en livsledsager, der var udgået fra et hjem, der var besjælet af de samme idealer og havde omsat disse i gerning. Min fars skolevirksomhed ved seminariet i Vordingborg og senere højskolen og studenterkursuset i Høng gav mor rig lejlighed til at virke for de unge ved de utallige gøremål, stillingen som skolehusmoder førte med sig. Fællesskabet med familie, elever, lærere og vennekreds ønskede mor gerne at tjene, og kredsen kunne vanskeligt blive stor nok, hvilket vi andre nu og da skumlede lidt over, men forgæves. Mor fandt vore bevæggrunde til disse spagfærdige protester egoistiske, og noget sådant havde hun ikke respekt for.

— Da de første grundtvigske disciple fremfor at søge en fin karriere slog sig ned blandt en flok „bondeka’le“ for at holde skole og leve hverdagslivet med disse, fandt mange, at sådan adfærd var galmandsværk og fantasteri, og dette synspunkt er heller ikke ualmindeligt i dag. Men det afgørende spørgsmål må naturligvis blive, om sådanne livsmål kan

Ingeborg og Ejnar Munks gravsten på FINDERUP kirkegård

holde og være til folkegavn. — Andre vil medgive, at den kristelige og folkelige vækkelse, der udgik fra Grundtvig og hans kreds, vel havde sin afgørende betydning i de år, hvor bønder, husmænd og andre banede sig vej frem fra almue til betydningsfulde frimandskår som borgere i Danmark, men at bevægelsen i det store og hele nu blot er historie, eller en kuriøs rugen over minder. Det må erkendes, at der i tiden op mod den 1. verdenskrig har været usædvanlig grobund for den grundtvigske bevægelse med dens lyse tro, der ikke alene omfattede gudslivet, men også menneskene og deres muligheder. Hvad blev der ikke sat i gang i de år af skoler, virksomheder, andelsforeninger og oplysningsvirksomhed? Hvor ofte så man ikke, at kræfterne blev taget i brug hos selv ganske jævne mennesker, så de løste dådfulde opgaver?

Det er desværre også rigtigt, at megen optimisme ikke holdt stik, som verdensudviklingen formede sig. Gang på gang syntes de mørke kræfter med nazisme og en brutal og despotisk kommunisme at have overtaget.

Mor syntes imidlertid selv, der var beskåret hende et rigt liv, og hun, der egentlig også som sin far var bekymret af sind, bevarede stadig håbet om, at alt skulle vende sig til det bedste. Selv blev hun ved min søsters og min fars død dybt mærket af sorgen. Hertil kom, at mor som enke måtte se sine ydre kår og det virksomhedsområde, der var hendes lyst, kendeligt forringede. Det ville være forståeligt, om bitterheden nu og da havde overmandet mor. Men hun bevarede sin gode tro på sine medmennesker, og hun søgte stadig at leve med. Mor, der havde sin rod på landet, fandt min sandten en ny vennekreds i kvarteret ved Sydhavnen. Og mor var ret i sit es, når hun modtog besøg af gamle elever. En af de sidste sammenkomster, der blev holdt i den gamle dagligstue, der havde været rammen om så meget samvær, var et besøg af kvindelige elever fra gymnasiet af årgangene 1930—31, og det var så livlig en aften som nogensinde. Nu og da meldte der sig også på mors gamle dage en opgave, der krævede hendes kræfter, og da kunne hun løse sagen med en ildhu, der overvandt alle hindringer. Det var stadig mor en livsfornødenhed at leve i samfund med andre, hvad gigten og den stadig mere indskrænkede bevægelighed gjorde stedse mere vanskeligt. I mismodige og ensomme stunder kunne mor da nære ængstelse for ikke længere at kunne være noget for andre. Lykkeligt for mor var det her i årsskriftet at få lejlighed til at dyrke sin evne og lyst til at skrive og give et godt indtryk af, hvad der livet igennem havde optaget hende. Gennem denne festlige julehilsen følte hun sig lige til det sidste i samfund med de gamle elever fra Høng, og hun modtog også fra elever sikre vidnesbyrd om trofasthed, der glædede mor usigeligt. Jeg tror at have lov at sige, at mors lyse tro ikke blot var afledt af lyse dage, der nu engang er blevet fortid. Så ofte, det var praktisk muligt, søgte mor i Vartov at være med i

menighedens fællesskab. Og da den sidste vanskelige tid kom på sygehuset, hvis tristhed ville være nedslående for mange af os, bevarede mor til det sidste den troens rejsning, der bærer over alle skrøbeligheder.

Nu, hvor mor ikke *er* længere, føler vi børn det, som den varmeste af tidens stemmer, som vi slet ikke kan undvære, er forstummet. Men der kan ikke gives udtryk for mors livskurs uden at medtage det håb, der var så uløselig forbundet hermed, og det kan jeg bedst gøre ved også at fremdrage slutningen af det vers, der var udgangspunktet for disse linier:

*så er vor død dog kun et blund,
og støvet om en liden stund
får også ørnevinger.*

IVAR MUNK

* * *

FRA 1915 HAR FAMILIEN MUNK været knyttet til det, der i daglig tale på stedet hedder gymnasiet. Ejnar Munk var først lærer, siden, fra 1929 til 38, forstander. Her var hjem og virkeplads for både mand og hustru. I dag er vi andre, der bor og arbejder på skolen. Mellem dengang og nu er der dog trods alle forskelle ikke et brud, men en sammenhæng. At der er skabt denne sammenhæng er ikke mindst fru Munks skyld, og der er al god grund til at være hende taknemmelig derfor.

Det var i høj grad gennem sine årlige bidrag til Høngbogen, at fru Munk bandt før og nu sammen. Karakteristisk var overskriften i den sidste artikel, den fra 57: „En hilsen til gamle og nye elever.“ De sidste årgange kendte hende ikke personligt, men kun gennem disse bidrag, der var med til at give bogen et ansigt — med træk, redaktionen gerne ville have frem. Trods forfatterens legemlige svagelighed og skrøbelighed var der noget meget levende over de linier, der blev skrevet. De vidnede om en barndom og ungdom i et levende hjem, forankret i kristenliv og folkeliv, der for altid prægede børnene fra dette hjem. Der var sammenhæng i fru Munks levnedsløb.

Det, at have en sammenhæng i sit liv, er en styrke, men det kan samtidig også være en svaghed, hvis sammenhængen bliver til en lukkethed over for forandringer i de ydre livsformer, der altid må være under omskiftelighedens lov. Fru Munks artikler gav imidlertid, selv i hendes høje alderdom, udtryk for en forbavsende åbenhed over for tidens problemer. Hvad sammenhængen dybest set var i fru Munks liv, kom klart frem i slutningen af artiklerne: den, at fru Munk stræbte efter at leve et kristent menneskeliv. Trods alle sorger og vanskeligheder i fru Munks liv var der derfor noget helstøbt over det.

Dette syn, ønskede hun, skulle præge ikke alene hendes eget hjemliv, men også skolelivet her. Vi, der i dag står midt i arbejdet på stedet, og som erkender sammenhængen mellem fru Munks og vort eget livs- og arbejdssyn, ved noget om, hvor uendelig svær den side af arbejdet er. Ved fru Munks død vil vi gerne give udtryk for taknemmelighed for tilliden i sin tid, da min kone og jeg kom hertil og tog fat på vovestykket. Og vi vil gerne takke for støtten i arbejdet gennem artiklerne til gamle og nye elever.

Fordi fru Munk selv var af sammenhæng, kunne hun skabe sammenhæng i elevernes kreds op gennem årgangene, den sammenhæng, som ingen skole kan leve uden. Fru Munks betydning for denne skole har derfor rakt langt ud over den tid, hun og Ejnar Munk virkede og boede her, og skolens ledelse og elevflok værdsætter med tak denne indsats.

J. H. MONRAD

Historiesyn og religiøs tro

DER ER MANGE betragtninger over kristendommens og kulturens muligheder i det moderne samfund, der forudser en snarlig undergang for begge. Der er også nok, der kan give anledning til sortsyn i så henseende. Netop derfor er der noget chokerende og opmuntrende i for en gangs skyld at træffe en historiker, der ser anderledes på det, så kan man forøvrigt stille sig mere eller mindre skeptisk til meget af, hvad han skriver.

Arnold Toynbee er mandens navn. Han er professor i historie i Oxford, overbevist medlem af den engelske statskirke og kendt som forfatter til et vældigt ti-bindsværk, en virkelig verdensomspændende historie. Af mange er han beundret som en af de mest lærde og inspirerende historikere i dag. Af andre stærkt kritiseret netop for det, han griber sine beundrere ved: trods sin ufatteligt store viden om enkeltheder holder han sig ikke til studiet af dem. Han går op over detailjerne og prøver at skabe sig et helhedssyn. Og modsat historikerne i almindelighed bliver han ikke ved studiet af fortiden. Som en profet prøver han på at gå ud over den, at se ind i fremtiden. Og som hos andre profeter er hans tidsanalyse dystert og fremtidssynerne udfordrende, idet han hævder, at den politiske og kulturelle historie skal underordnes den religiøse historie på en måde, vi slet ikke er vant til — men som intet menneske, der overhovedet er interesseret i disse spørgsmål, kan komme uden om at tage stilling til. *Historie og religiøs Tro* er titlen på Toynbees oversatte bog, der giver hovedideerne bag det store livsværk på de ti bind.

For Toynbee sker der noget afgørende i historien efter de store religionskriges ophør omkring 1650. Fra da af bliver ikke det religiøse, men det tekniske — opfindelserne — kulturens grundlag. Indtil denne dag har teknikken da bredt sig og bredt sig, i vestens lande, og med vestens politiske herredømme også ud over hele verden. Til gengæld er der opstået en kulturkrise, og også den er blevet verdensomspændende. Dens kendetegn er overalt de samme: en angst for atomudviklingen og et åndeligt tomrum. Det er der mange andre, der har peget på. Men for dem er katastrofen uundgåelig. *Vesterlandenes Undergang* hedder betegnende nok *Oswald Spenglers* kendte kulturhistorie. Toynbee ser derimod ikke så sort på udviklingen. Mennesket kan selv give et frelsende svar på den udfordring, der ligger i katastrofetruslen.

Løsningen, siger Toynbee, er dobbelt: politisk og religiøs. Politisk tænker han sig, at den lammende angst hos mennesker må kunne fjernes af den verdensstat, vi efter hans mening driver henimod. For ham er den sandsynlig efter alle historiske paralleler. Teknikken er jo i dag allerede verdensomspændende og -sammenknyttende. Og selve angsten vil få mennesker til at søge tættere sammen. Derved vil den ydre sikkerhed skabes, en højere levestandard og større social retfærdighed, kort sagt alt, hvad mennesker i dag drømmer om af trykthed.

Men for alt dette er et religiøst grundlag en nødvendighed, påvises det. Hvad enten

verdensstaten af navn bliver et demokrati eller et diktatur, vil den nemlig ikke kunne undgå at gribe meget stærkt ind i sine borgeres frihed. I den situation vil mennesker søge erstatning for det tabte på det åndelige plan. En religiøs genfødsel vil danne den nødvendige kontravægt overfor den tekniske rivende udvikling. Men, vel at mærke: Toynbee mener, at ingen enkelt religion vil blive den eneherkende, heller ikke kristendommen. Heller ingen ny religion vil opstå, men der vil komme et samarbejde — ikke et sammenblanderer af de syv verdensreligioner, der har overlevet århundredernes ildprøve. Det er de vestlige trosformer: jødedom, kristendom og muhammedanisme, og de østlige: hinduisme, to slags buddhisme og den persiske religion.

Alle disse synspunkter begrundes nærmere. For religionernes vedkommende ved at prøve på forsigtigt at skrælle alt det af dem, der er geografisk og tidsmæssigt bestemt. Tilbage bliver da det, der efter Toynbees mening er det fælles for dem alle: en tro på en skabende gud uden for og oven for de mere primitive religioners tro på naturkræfter eller dyrkelse af mennesker, og en tro på, at det inderste i tilværelsen er lidelsen, som mennesket skal gå ind under. Religionerne har ganske vist hidtil været adskilt og til dels fjendtligt indstillede over for hinanden, af letforståelige geografiske og historiske grunde. Men gennem udviklingen mod verdensstaten vil de få meget mere med hinanden at gøre. De vil da ikke konkurrere med hinanden, men udfylde hinanden, og denne tålsomhed vil være en livsbetingelse for fremtidens religionsforhold. Når den ydre frihed indskrænkes i verdensstaten, må vi af al magt se at værge den åndelige frihed.

Såvidt Toynbee.

I mangt og meget må man give Toynbee ret. Verden er på det ene og det andet område ved at blive en enhed. Men man må sikkert, som det nærmere er påvist i det norske tidsskrift *Kirke og Kultur* (marts 57), skelne mellem selve verdenscivilisationen og den verdensstat, i hvilken den giver sig udtryk. Civilisationen går af sig selv og med rivende hast i retning af det verdensomfattende. På det felt er der ikke en afgrund mellem øst og vest, fordi civilisationen drives frem af en fælles teknik. Men verdensstaten? Politisk synes den for en overskuelig fremtid en umulighed. Trods alle verdensorganisationer står USA og Rusland alt for skarpt overfor hinanden. Verdensstaten er ingen praktisk mulighed — og er den ønskelig? Den må i alt fald ikke blive et diktatur, og vi fra de små stater vil foretrække et samarbejde mellem nationerne fremfor en sammen-smeltning.

Trods disse indvendinger ser Toynbee nok rigtigt politisk og kulturelt stort set. Men så er det, han tager det religiøse med i sine tanker på en ganske afgørende måde. Selve dette er der nok ikke noget galt i. Kirke og kultur kan ikke skilles. Selve kulturkrisen består vel blandt andet i, at kirke og kultur er ved at skilles. I artiklen i det norske tidsskrift understreges, at kulturkrisen er stærkest i østens lande. Vi i vest har haft fire århundreder til at vænne os til krisesituationen, medens østens lande er dumpet lige ud i den med den europæiske teknik, der på engang er kommet til dem — med sine to sædvanlige følgesvende: en hed dyrkelse af den nationale selvtilstrækkelighed og den almindelige gudløshed. Til gengæld menes det også, at den religiøse genfødsel allerede er i gang i østen stærkere end hos os. Kulturudfordringen besvares altså.

Måske, siger den norske kritiker, vil der da komme en religiøs bølge fra østen ind over os. Den politiske magtforskydning mod Kina og Indien vil lette den, og mange kultur-mætte og kirketrætte hos os vil tiltales af det ene og det andet i østens trosretninger. Som

den af alle religioner, der er mest verdensomfattende, både geografisk og i sit trosindhold, vil kristendommens chancer dog ikke være ringe, menes det.

Men alle alvorligt tænkende kristne stilles, hvis dette er rigtigt, overfor det spørgsmål, om Toynbee har ret, når han hævder, at forudsætningen til gengæld må være en opgivelse af troen på, at kristendommen er den eneste rigtige og sande religion.

For Toynbee selv er svaret givet: Guds nåde, vil han sige, viser sig blandt andet ved, at han åbenbarer sig i alle religioner. Hvis vi benægter det, fornægter vi derfor denne nåde. At gøre det er imidlertid ikke blot religiøs utålsomhed, men selve arvesynden. Hvad han især er bange for, er altså en selvkredsende og selvforherligende religiøs fanatisme.

En sådan fanatisme vil enhver med Toynbee forkaste. Men samtidig vil man sige, at det, at mennesker har en trang til at finde frem til det absolut sande, ikke i sig selv kan være noget galt. Det bliver først til en forkastelig fanatisme, når man forlanger samme livssyn som ens eget af alle andre og i sin utålsomhed kalder alle, der ikke vil bøje sig, for arvesyndere. Hvordan så med Toynbee selv? Er han ikke på en måde fanatiker, nemlig en tålsomhedens fanatiker?

Man kan også føle sig ganske usikker overfor Toynbees forklaringer om, hvad der er fælles for alle religioner. Hvor meget betyder forskellene over for lighederne i de enkelte trosformer? Har fællesgodset samme værdi i de enkelte religioner? Hvis man som kristen slækker på den tro, at kristendommen er den eneste helt sande religion, er man så ikke ude i det udflydende og fladvandede religionsblander, som heller ikke en Toynbee ønskede?

På flere punkter føler man sig således tilskyndet til at tage forbehold overfor Toynbee. Tilbage bliver alligevel et ubesvaret spørgsmål om, hvad det grundlæggende og uforanderlige i kristendommen er, det, som vi under alle forhold skal fastholde. Som det hedder: „Der er forskel på at sige, at kristendommen i sig selv er absolut sand, og på at sige, at den vestlige tolkning af kristendommen er endegyldig.“ Dette er gamle problemer på missionsmarken, men kan blive langt mere påtrængende i fremtiden.

Man er tilbøjelig til at give biskop *Berggrav* ret, når han i Kirke og Kultur støtter Toynbee i, at de højere religioner indeholder noget fælles: en gnist af gudstro. Og han fortsætter, at dette er ikke religionsblander, men en anerkendelse af, at Gud er med også i disse folkereligioner. Og han slutter: „Kristus er mer end al religion, men al religion har i sig en pil, der peger mod Kristus. Hån ikke den retningspil i mennesker, der har fået sans og smag for det uendelige.“

Toynbees bog er ikke let læst, men den er heller ikke let glemt. Den rejser hos sin læser en række af spørgsmål. Toynbee giver sine svar og begrundet dem. Alligevel grunder læseren videre over dem, ikke altid lige overbevist. Men det er ikke de dårligste bøger, der virker sådan.

J. H. MONRAD

Indtryk fra Færøerne

Vi har bedt en 25 års jubilær, højskolelærer, cand. polit. Th. Rørdam, Rødding, der i sommer har besøgt Færøerne, om at fortælle os nogle indtryk fra øerne, som gennem årene har leveret et stort kontingent af elever til skolen.

DA JEG NU I SOMMER sejlede til Færøerne med *Tjaldur*, gjorde vi undervejs ophold på Shetlandsøerne — omtrent midtvejs mellem Skotland og Færøerne — for at hente et hold fodboldspillere. Det slog mig straks, at de to øgrupper har meget til fælles. Begge steder basaltklipper med får. Ingen af stederne vokser der skov. Samme nordatlantiske klima med kølige somre og milde vintre. Samme storm og brænding. Færing og shetlændere har delt skæbne. Mange af dem har i tidens løb sat livet til på havet ved fiskeri fra åbne både. Og dertil kommer, at Færøerne og Shetlandsøerne er omtrent lige store, hver på størrelse med Lolland og Møn tilsammen.

Ganske vist ser Færøerne mere barske ud fra søsiden, og fjeldene er højere, navnlig på Østerø, Kalsø, Kunø og Viderø. De skræner opad mod nord for så at falde lige lodret ned i et eller andet råt og svimlende fuglefyldt, brat afbrudt i væksten som skåret af med en kniv! De færreste ved, at de fem højeste forbjerger i verden findes på Færøerne. Landet stejler og ender som i et brøl ud over Nordhavet! Men bortset herfra er naturforholdene, det geografiske milieu, hvori færing og shetlændere lever, og dermed de erhvervsmæssige betingelser stort set de samme. Der er tale om to søsterfolk, begge af nordisk stamme, som ved skæbnens ugunst er blevet skilt ad, og som har gået hver sine veje.

For at få sin datter fint gift med en søn af den skotske konge gav Christian I Shetlandsøerne som pant for den medgift, han ikke kunne betale kontant. Det var i 1469. Pantet blev aldrig indløst. Senere kom Shetland sammen med Skotland under engelsk herredømme, mens Færøerne blev under det dansk-norske monarki og blev ikke afstået sammen med Norge ved Kielerfreden i 1814. Færøerne har derfor en ublandet nordisk kultur, mens den nordiske kultur på Shetland nu kun kan spores tilbage i stednavnene og uforståelige børnerim. Ellers er Shetland lige så angelsaksisk præget som Skotland. Det ses af husene i den lille hovedstad Lerwick, hvor rutebåden lægger til. Det er tunge engelske kampestenbygninger med skifertag, de fleste af dem bygget for 75—100 år siden i sildefiskeriets glansperiode. Der er næsten intet nybyggeri. Byen virker noget død, ensfarvet grå, vidt forskellig fra Torshavns farvestrålende og brogede spænding mellem gammelt og nyt. Her skifter græstørvstækkede, sorttjærede huse fra en svunden tid med huse, der har bølgeblik på tage og ydervægge, det hele malet i alle mulige og umulige kulører. Ingen som helst byplan. Ingen ensretning. Altsammen tilfældigt. Nå, det lyder nu meget værre, end det i virkeligheden er. Indefra er Torshavn nemlig en munter by, og udefra tager den sig ikke ilde ud, navnlig set oppe fra fjeldet. Ingen danske byer har en så vildtvoksende charme.

Forfatteren *William Heinesen* kalder Torshavn for en kontrastfyldt lilleverden. Og det

er slående rigtigt. Den er en sjov krydsning mellem en lille færøsk bygd og en hovedstad med regerings- og lagtingsbygning. Selv om den kun har 6—7000 indbyggere, kan den derfor slet ikke sammenlignes med danske provinsbyer af samme størrelsesorden. En politiker sagde til mig, at det var taktløst af foreningen Norden at foreslå Birkerød som venskabsby for Torshavn.

Lerwick, derimod, er en by, der har set sin bedste tid. Den har stået i stampe i de sidste 75 år. Torshavn er midt i en rivende udvikling. Mens kirkegårdsagtig stilhed hviler over Lerwicks mennesketomme hovedgade, må man i Torshavns krogede gader og gyder springe for livet for de mange bilhorn, der ustandselig dytter i den efter byens format og de små afstande imponerende biltrafik. Her sker der noget. Der arbejdes og produceres. I havnen lander de store trawlere deres ladninger af saltfisk. Skibe af mange fremmede nationaliteter lægger ind ved kajen, og i byens udkant skyder rækkehusene op som paddehatte. Torshavn er ikke færdig, men på vej. Man lægger dristigt planer for fremtiden. Havnen skal udbygges for 18 mill. kr. Der er projekteret en flyveplads for Færøerne, og der er tale om, at den skal ligge udenfor Torshavn. Der skal bygges sindssygehospital, nyt gymnasium, der samtidig skal være kostskole, ny administrationsbygning til det færøske hjemmestyre o. s. v.

Hvad der her er nævnt af forskelligheder mellem de to byer Torshavn og Lerwick, gælder til en vis grad også for de to øgrupper som helhed.

På Shetland er der stilstand, tilbagegang. Folketallet er siden 1850 faldet fra 32.000 til 18.000 indbyggere, mens Færøernes folketal i samme periode er vokset fra 8000 til 32.000. Altså: Mens Shetlandsøernes befolkning er blevet næsten halveret, er Færøernes befolkning næsten firedoblet.

Der er en vemodig undergangsstemning over de shetlandske landskaber med ruiner af forladte bondegårde, hvor gærdesmutterne flyver ind og ud af de tomme vinduesåbninger. Ejerne ligger på kirkegården. Der var ingen børn til at overtage gårdene. Ingen ungdom. Den udvandrede til engelske eller skotske byer eller måske til New Zealand. Shetlænderne manglede den nationale selvopholdelsesdrift overfor England, som færingerne havde overfor Danmark. På Færøerne blev ungdommen og tog naturens barske udfordring op. Derfor skabte den noget. Og selv om en del af den opholdt sig i Danmark i nogle år, så vendte dog størsteparten tilbage igen, for færinger i Danmark lider ofte af hjemve. Der er alt jo så vidt forskelligt fra det, de er vokset op i. Derfor er en sammensmeltning med den danske livsform vanskeligere, end den ville have været med den norske, især den vestnorske, hvis Færøerne havde haft mere forbindelse med Norge. Forbindelsen med Danmark har bevaret færingerne som færinger. Men medvirkende til det færøske folks bevarelse har dog først og fremmest den høje fødselspromille været. Overalt myldrer det med børn. Færingerne er meget børnekære.

Modsætninger mellem gammelt og nyt støder man også på i de små færøske bygder. Gamle græstørvstækkede røgstuer ligger klods op ad betonhuse med alle moderne bekvemmeligheder. Ved anløbspladserne ses urgamle Færø-både side om side med moderne trawlere. Når der festes, danser nogle de gamle færøske kædedanse til kæmpe- og folkeviser, mens andre holder sig til de engelske og amerikanske pardanse, som danses alle andre steder jorden over. Unge højhælede piger i nylonstrømper og unge mænd, der har været viden om i Danmark og England og arbejdet 18 timer i døgn på Grønlands, New Foundlands og Hvidehavets fiskepladser, møder gamle hvidskæggede patriarker med

Færødragt, Færøhue og oksehudssko. En moderne tids jag og rastløshed møder en ældre tids stoiske ro og fromme forsynstro.

Færøerne er et samfund i støbeskeen. Et samfund, der i folkløst henseende henleder tanken på brydningen mellem gammelt og nyt i Mellemøsten, hvor moderne nationalfølelse, moderne civilisation og moderne statsdannelse fortrænger middelalderens institutioner. Hvor en ny slægt med livsidealer, præget af vor tids teknik, kaster forfædrenes århundredgamle idealer overbord.

Lignende generationsmodsatninger kan man møde på Færøerne, omend naturligvis i langt mindre format. Der er store modsætninger mellem det slægtled, der har levet rodfæstet i en gammel færøsk bondekultur, og som aldrig har spekuleret nærmere over sit specielt færøske tilhørsforhold, og så de unge nationalt selvbevidste hedsporere. Fra et middelalderligt stillestående og fattigt bondesamfund baseret på naturaløkonomi er Færøfolket blevet en søfarende nation, der driver fiskeri som kapitalkrævende storindustri. Og ved hjemmestyreløven af 1948, da de fra at have været amt fik selvstyre, har Færøerne fundet sin plads i nationalstaternes række.

Noget arbejderproletariat har der aldrig været. Men fattige bonde- og fiskersønner fra en almue, der ikke har haft sit sidestykke i Danmark i de sidste 150 år, har på få år — under og efter den sidste krig — tjent sig op til rige skibsredere. Og for den unge, moderne tænkende færing er samhørighedsforholdet med Danmark ikke den selvfølge, som det var for de gamle. Der findes slet ikke så få republikanere i deres rækker, og de ønsker fuldstændig løsrivelse fra Danmark.

Den unge færing, der har fået en meget mere nationalt præget undervisning i færøsk sprog og kultur end sine forældre, der kun lærte at skrive på dansk, føler, at han først og fremmest er færing. Men — og det er nok værd at lægge mærke til — derfor vil han alligevel ikke være anderledes end de unge, han har mødt fra andre lande. Det ældre slægtled kan ikke altid forstå ham, forstår ikke hans nationale selvhævd, når han samtidig fornægter sin færøske kultur ved ikke at ville leve deres kulturtraditioner videre, men blot har et teoretisk forhold til dem. De står fremmede overfor tidens større formløshed. Tidligere sagde børnene f. eks. altid „De“ til forældrene. Og så synes de ikke, han er så selvhjulpne, som de selv har været. Det er muligt, men unge færing er dog betydeligt mere selvhjulpne end f. eks. danske unge i almindelighed. Deres huse bygger de i almindelighed selv uden håndværkerhjælp undtagen til vinduer og tagkonstruktion.

Derimod kan det ikke nægtes, at de unges respekt for kvadene og kædedansen er for nedadgående. Mange steder degenererer kædedansen ligesom grindedrab. Tidligere var grindefangsten en gave fra himlen, en livsbetingelse, og spækket indeholdt A- og D-vitaminer! Hvert menneske i bygden fik sin andel af grindehvalerne, som blev nedsaltet eller hængt til tørre i forråds-kammeret. Så kunne man roligt se vinteren i møde. Ganske vist har man stadig de samme demokratiske fordelingsregler. Men med den højere levefod har grindefangsten ikke den samme betydning for ernæringen som før. Ikke alle tager det længere så nøje med at få hentet deres andel af hvalerne. Da jeg var i Klaksvig, havde der været grindedrab et par dage forinden. Mange hvalkadavere lå og rådnede i havnen til ingen som helst nytte.

Heller ikke den gamle færøske folkedans, den sidste rest af middelalderens folkevisesdans, som endnu lever, er, hvad den har været. Oprindeligt var dansen et kultisk akkompagnement til folkevisens tekst, som var det egentlige. Et enestående udtryk for middel-

alderens fællesfølelse havde her overvintret på Færøerne. Men en selvforglemmende andagt kan den sjældent blive for moderne mennesker. Vel danses der stadigvæk kædedans efter grindetrab som spontan livsudfoldelse, men det er for resten ikke alle steder, og folkevisens indhold forflygtiges.

Det skal dog indrømmes, at livs- og kulturfjendtlige sekter som Plymouthbrødrene, baptister, der kom til Færøerne i slutningen af det forrige århundrede, skal have sin andel af ansvaret for nedbrydelse af respekten for kædedansen. Deres frelsessange — oversat til færøsk — har nu også næsten helt fortrængt de kingoske salmer, som sammen med Jesper Brochmanns huspostille var et nødvendigt vitamin i færingeres åndelige hverdagskost gennem 200 år. I mellemkrigstiden vandt baptisterne stor fremgang. Af bare imponerethed for en håndspålæggelse af de fine englændere mødte man — navnlig i de små bygder — talstærkt op til ekstatiske omvendelsesmøder, der kulminerede i forskellige eksperimenter med at gå på vandet.

I Klaksvig fortalte præsten mig, at en trediedel af befolkningen er baptister eller med i andre religiøse trossamfund udenfor folkekirken, og de fordømmer ligesom Indre Mission, der kom til Færøerne fra Danmark i 1904 med pastor Axel Moe, kædedansen som satans værk.

Nok om det. Der vil ikke gå så forfærdelig mange år, før denne brydning mellem gammelt og nyt vil være et overstået stadium. Da vil den oprindelige færøske kultur kun findes hos *Sverri Dahl* på museet i Torshavn. Og så skal han endda skynde sig. Allerede i 30'erne skrev den færøske forfatter *Jørgen Frantz-Jacobsen*: „Civilisationens vækst udløser mere og mere den gamle harmoni mellem land og samfund, natur og folkeliv, hvis storladne og underlige tone aldrig lader sig genskabe.“ Deri har han sikkert ret. Selv om kulturelt velmenende lærere og præster forsøger at skabe fornyet interesse for kvadene og kædedansen, så er det dog tvivlsomt, om man derved kan beskytte disse gamle kulturklenodier mod musæumsstøvet. De kan nok bevares mod glemsel som Fanødragten på Fanø, men de vil ikke kunne gøres til en integrerende del af færingeres liv som tidligere. Men der vil sikkert gå mange år endnu, før det indre færøske særpræg i befolkningen, det smukke familiesammenhold og solidariteten i de små hårdtprøvede bygdesamfund helt udslettes. Til trods for, at den færøske pilsner i det ydre, på etiketten, er kommet til at ligne Carlsbergpilsneren til forveksling, så har øllet dog stadig sit færøske særpræg! Og færingeres nationale bevidsthed er, som sagt, så dybt forankret i sindet som aldrig før. Hertil har navnlig medvirket skoleloven af 1938, hvorefter undervisnings- og skriftsproget skal være færøsk, og selvstyreordningen fra 1948.

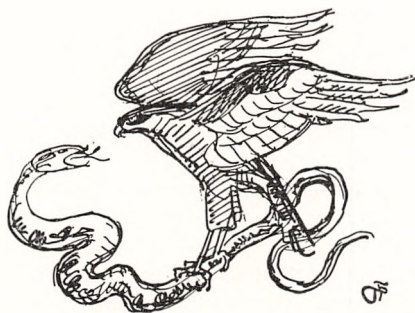
Den økonomiske frigørelse, der kom efter den danske monopolhandels ophævelse i 1856, hvorved Færøerne ophørte at være et af staten beskyttet middelalderreservat, og den nationale vækkelse har udløst bundne kræfter i befolkningen. Derfor fik Færøerne ikke Shetlandsøernes skæbne. Og resultatet er ikke blot blevet højere levestandard og rodløse fanesvingende nationalister. Men bevares, dem er der desværre nogle af. Færøerne er jo en ung nation. Nok så afgørende er det, at der er opstået en efter Færø-samfundets størrelse betydelig malerkunst. Opsvinget i malerkunsten har — ligesom den nyere færøske litteratur og digtning — nydt godt af spændingerne og brydningerne i befolkningen med den vågnende fornemmelse for Færø-folkets egen nationale historie og det større kendskab til dansk og anden nordisk kultur.

TH. RØRDAM

Valdemar Nielsen debuterer

STUDENTER fra årene 1922—24 vil huske den lydhøre stilhed, der herskede lørdag aften under oplæsning af „Skærsilden“, når det hændte, at *Valdemar* havde ydet et literært bidrag. Han var allerede dengang så fuld af talent, at vi måtte vente, hans pen snart måtte blive kendt for en større offentlighed. Men det skulle gå anderledes. Efter nogle år ved universitetet drog Valdemar over til det „vilde vesten“. Mens andre sled ministeriets trapper for at forberede en velordnet karriere, ville man kunne se Valdemar foran et bål på den canadiske prærie, ufravendt stirrende på en dåse fyldt med kartofler anbragt direkte på de brændende træstumper. Om alt dette og mere til kan man læse i Valdemars nylig udkomne bog „*Tramping*“, hvoraf man kan lære, at vejen til forståelse af menneskeligt værd ikke just behøver alene at gå gennem de akademiske studier, men også kan erhverves ad mere direkte vej. Efter vandreårene driver Valdemar fødegården i Jelstrup pr. Haubro. I må endelig ikke lade jer afskrække af, at bogen er kommet på eget forlag. Dette er kun udtryk for vore bogforlæggeres merkantile indstilling og dermed følgende interesse i at betjene den dårlige smag. Og Valdemars bog, der er trykt på Aalborg Amtstidendes bogtrykkeri, kan meget vel fås hos boghandlerne. Prøv det, for bogen er vel værd at læse. Den bringer bud om noget væsentligt, som de fleste af os ikke har haft mulighed for at opleve.

IVAR MUNK

Et år er gået . . .

DENNE BERETNING om småt og stort i årets løb plejer at indledes med nogle mere almindelige bemærkninger. For lederen af en privat skole må disse bemærkninger denne gang så absolut dreje sig om de nye lønningslove og om skolelovene. Studenterkurserne er forpligtede til at følge statsskolernes lønninger, så på det punkt er der ingen tvivl. Det er først og fremmest en sag mellem skolen og dens lærere, og loven betyder for den, der skal regne lønninger ud, en meget stor forenkling. Men den nye lønningslov betyder også en meget stor stigning af lærerlønudgiften, og derved får den nye lov en side, der vender mod staten. At man fra statens side erkender dette, ses af, at alle tilskudslove i disse måneder revideres. Hvad det vil betyde for kurserne, kan knap nok siges i øjeblikket. Den tilskudslov, kurserne har, er ikke dårlig set fra kursernes side, men er meget tung og særdeles langsommelig at administrere fra embedsmændenes side. Man sigter derfor mod en lov, der uden at stille kurserne ringere, kan medføre en lettelse i udregningerne og derfor en fremskynden af opgørelserne, der ellers kunne være flere år bagud.

Det andet lovkompleks afgør skolens indre opbygning i første omgang, dernæst gennem andre bestemmelser læse- og eksamenskravene. Strukturloven har været en af de mest omdiskuterede i de senere år. Da den endelig gik igennem, havde der været så mange forslag og ændringer i det foreslåede, at næppe mange vidste, hvad det i sidste omgang drejede sig om. Loven var et kompromis og har fået et kompromis' skæbne: at alle er misfornøjede med et eller andet. Gymnasieskolen som sådan har ikke vundet ved det nye, forsåvidt som elevernes uddannelse, før de kommer i gymnasieklasserne, ventes at blive ringere end i øjeblikket. Dette må antages også at kunne mærkes for kurserne. Det vil ikke blive nemmere at blive student under den nye lov. Samtidig må det forventes, at søgningen også til kurserne vil stige i fremtiden, da de mange nye realskoler vil betyde, at flere får de kundskaber, der er betingelsen for optagelse på et gymnasium eller et studenterkursus. Gennemsnitsalderen for kursuselever vil sikkert fortsætte med at dale, sådan som den har gjort det i de senere år.

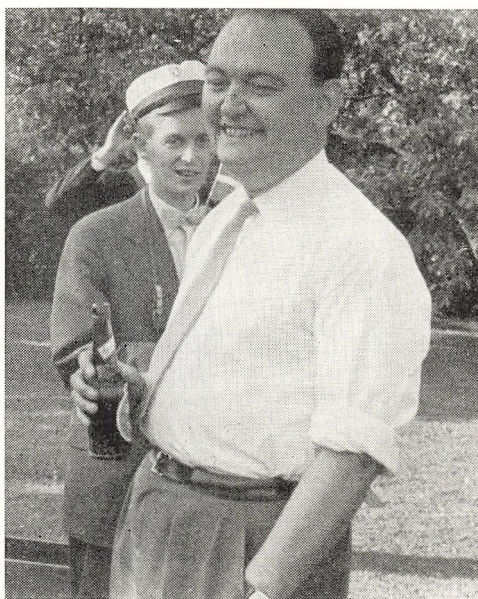
Med ind i billedet kommer endelig som noget nyt kommunernes udvidede pligt til at betale for også den højere undervisning.

Alt dette tilsammen: strukturændringen, den forventede tilgang til en højere uddannelse og kommunernes stigende økonomiske forpligtelse overfor og interesse i disse forhold, alt dette kan eventuelt få følger også på disse kanter, også for Høng Studenterkursus. Under hvilken form og hvornår det måske sker, skal der og kan der på dette tidspunkt, hvor disse linier skrives, ikke siges noget om.

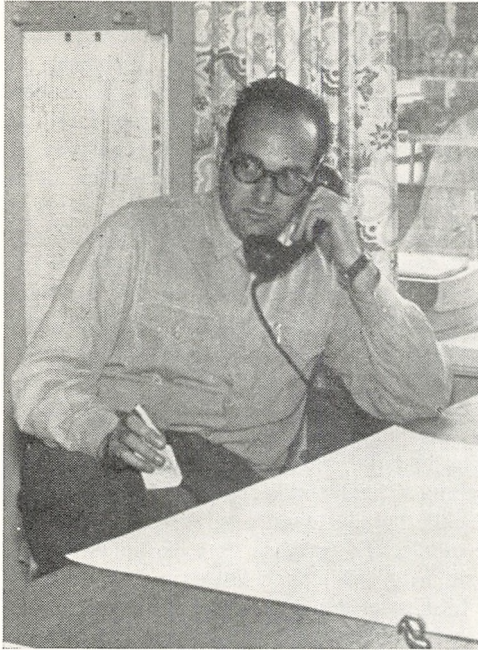
ELEVTALETTET stiger stadig og tog i år et hop op på det største tal, der nogensinde har været, selv i 1945, da alle skulle på skole lige efter krigen. Der var i år indmeldt 115,

og deraf er der nu i begyndelsen af november 107 tilbage. Fordelingen mellem årgangene siger 23 i 11m og 20 i 11s. Vi var meget spændte på, om vi allerede i år skulle have haft dobbeltklasse hos matematikerne. Forberedelserne til at klare situationen lærermæssigt optog os meget. Nu blev spekulationerne overflødige, men efter alt at dømme er de blot udskudt til 1959, da der er helt fuldt i begge matematiker-begynderklasserne. I ns var ikke helt fyldt, da vi startede, og siden er den skrumpet ind. Matematikerfagene trækker mere og mere, trods fagreformerne for nogle år siden. Der arbejdes også indenfor gymnasielærerkredse allerede nu på en ny omfordeling af fagene og deres timetal, hvorved der i sidste klasse måske bliver valgfrihed mellem latin og matematik. — Det vil vise sig, hvad der bliver ændret, men i hvert fald er det matematikere, alle vil være, hvis de har chancer for at klare det. Alle, der er interesserede i disse problemer, er dog samtidig klare over, at matematikerne ikke kan undvære de værdier, der trods alt er så mange af i den sproglige linjes stof. Den kan ikke undværes. — Gennemsnitsalderen af de nyoptagne er som i de senere år forholdsvis lav, sammenlignet med gennemsnittet for ti-femten år siden. Også på den måde melder de store årgange sig. De søger til kurserne og sætter aldersgennemsnittet ned. — Hvordan er der dog blevet plads til alle de elever, vil enhver spørge, der kender vore trange lokaleforhold. Ja, det er altså gået — også uden at bruge spisestuen som klasselokale til andre end til matematikertyskere. Og så gør det forhold sig gældende, at stigningen i elevtal ikke betyder samme stigning i antallet af kostelever. Knallerterne har gjort afstandene mindre. Forholdsvis flere, forholdsvis længere borte fra kan bo hjemme. Der meldte sig netop så mange kostelever, at der ikke kunne være flere i spisestuen. — Så kan det tilføjes, at der ikke før er afvist så mange, der søgte optagelse, og at der ikke før har været så mange indmeldt til næste år allerede nu, som denne gang.

LÆRERNE: Der er ikke sket store forandringer ved dette skoleårs begyndelse i lærernes kreds. Kun er realskolelærer *E. Stougård Thomsen*, der i fjor hjalp med en klasse i matematik, blevet seminarielærer i Vordingborg. Vi havde en god og ganske uundværlig hjælp i hr. Thomsen, der også aflastede forstanderen ved at afløse som vagthavende lærer i spisestuen. Vi havde indtryk af, at hr. Thomsen fandt sig godt tilpas med elever og arbejdsform, og siger tak for den tid, han var her. Efter sommerferien overtoges den ene begynderklasse i matematik af landinspektør *Uffe Flemberg*, der tilsyneladende med en øvet undervisers lethed er gledet ind i arbejdet på stedet. Samarbejdet med realskolen, med hvem vi har fire lærerkræfter tilfælles, er fortsat med sædvanlig god forståelse mellem

Seminarielærer E. Stougård Thomsen

Landinspektør U. Flemberg

skolerne, selv om der skal mange spekulationer til for at få timeplanerne til at gå op med de forhåndenværende lærere — og baners og rutebilers køretider. Men alt ordner sig — og med udbytte for skoler og elever.

FORBEDRINGER: I det forløbne år har der været holdt igen med byggerier, men derfor ikke med forbedringer. En udskiftning af de gamle elevborde til de mere moderne stål- og teakmøbler er påbegyndt. Vi havde simpelthen ikke borde til de mange nye elever. Også i læsestuen er der kommet nye stole og suppleret borde op. Der skulle skaffes bedre arbejdsvilkår for IIs. De andre forbedringer ligger ikke i skoleafdelingen, men i kostafdelingens mere skjulte afsnit: havebruget har længe trængt gevaldigt til at mekaniseres. Nu er der til pedel *Graversens* store fryd og til ikke mindre lettelse af hans slid med jordarbejdet anskaffet en lille traktor med tilhørende vogn og redskaber. Så er man uafhængig af en maskinstation

og af lejet hestekraft, der jo gerne er travlt optaget, netop når vi andre gerne ville leje dem. — Mekaniseringen er forsåvidt også trængt ind i undervisningen, som der nu er anskaffet en udmærket båndoptager, en *Movic*, et mærke, i hvis salg der åbenbart er fremgang. At det er en gammel elev herfra, der producerer mærket, er jo en ekstra finesse. Ikke mindst sproglærerne bruger den flittigt — det er altid mærkeligt at høre sin egen stemme! — men også de andre lærere. Skole-radioens tider falder aldrig sammen med vore timer. Nu skulle

Et nyt kig ind i gården

besværet være mindre. — Altså alt i alt kun forbedringer, der ikke syner udadtil, men som skulle lette den daglige arbejdsgang på forskellige fronter. Hvordan lokalespørgsmål skal klares næste år, står lige i øjeblikket uklart. Det vil afhænge af mange ting, der ikke kan gives besked på lige nu. Men det klares vel igennem.

MYNDIGHEDERNE har gennem en år-række — stat og amt — med tilskud sikret selve driften af skoleafdelingen, således at den sådan set hvilede i sig selv. Den stærke udgiftsforøgelse, der foranlediges af den nye lønningslov, dækkes derfor i det store og hele af staten, efterhånden som statstilskuddene kommer. Heldigvis. Ellers ville ingen privat skole kunne eksistere i disse år, hvor udgifterne fra regnskab til regnskab har vist spring på spring opefter. Hjælpen fra det offentlige ydes dels som tilskud til skolen, dels som tilskud til elevernes betaling for undervisningen. Hjælp til opholdsudgifterne har der hidtil ikke været tale om.

Men årets største begivenhed på tilskudsområdet er vedtagelsen af loven om *Ungdommens Uddannelsesfond*, der også gælder på studenterkursus. Der vil herefter kunne ydes op til 2600 kr. pr. år efter økonomiske forhold og dygtighed. De nærmere bestemmelser er endnu ikke kommet, men det vides, at første tildeling vil komme efter nytår, og at

skolerne selv skal administrere pengene. Jeg tror også, skolerne gerne påtager sig besværet med tildelingen, for der er her tale om en virkelig hjælp. Hvor mange forespørgsler om optagelse strander ikke på, at de nødvendige penge ikke har kunnet skaffes. Der er virkelig gjort noget effektivt for at hjælpe de store årgange til en bedre uddannelse og samtidig stramme eleverne op til at yde deres bedste.

To mørkhårede

For der tages fat

Hvad mon der sker?

for på een gang. Men nu ser det ud til, at der ved de nye understøttelseslove, der kommer som følge af lønningsloven, skabes muligheder for finansiering af byggeri efter samme gunstige betingelser, som gælder for eksempel for højskoler. Forudsætningen er en overgang til selvejende institution. Forhåbentlig vil der i næste årsskrift kunne oplyses, at der på dette punkt er sket noget også med Høng Studenterkursus. Det ville være opfyldelsen af noget, der har været arbejdet på i en årrække. Vi ville meget gerne udvide og modernisere såvel kostafdeling som skoleafdeling.

BESØG — FESTER: Som i fjor kan vi sige, at der, i hvert fald ikke endnu, har været andre af undervisningsinspektørens medhjælpere på besøg end dem, vi modtog i eksamenstiden, når de kom som censorer. For fleres vedkommende viste det sig at blive et afskedsbesøg, for så vidt som der ved skiftet af undervisningsinspektør også skete et større skifte af hans medhjælpere. Vi siger de gamle tak for venlig hjælp-somhed gennem snart mange år. De var velkomne gæster. Også i den afgåede under-

Fra det nye Høng — administrationsbygningen bliver til

visningsinspektør, dr. *Højberg Christensen*, havde kurserne i årenes løb fået en god ven, der var lige så interesseret i at fremme og sikre kurserne som de selv. Han holdt måske af og til igen, når vi ville reformere i for hastigt et tempo, men der oparbejdedes efterhånden et tillidsforhold, som ikke mindst undertegnede som kursuslederforeningens formand satte pris på. Kurserne håber nu, at det samme gode forhold må overføres på den nye undervisningsinspektør, *Sigurd Højby*, og hans nye medhjælper. De skal være velkommen til et besøg på stedet. Af noget bitter erfaring ved jeg, at der stadigvæk hos visse kolleger i gymnasieskolen hersker de besynderligste forestillinger om kursus, opbyggede på erfaringer, der ligger mange år tilbage, men som fejlagtigt menes at være gyldige stadigvæk.

Ved juleafslutningen talte den nye sognepræst i Svallerup, pastor *H. Bang-Madsen*.

Da „Norden“s rejselektor kom midt i realskolens skolekomedieforberedelser i januar, var vi denne gang ikke som ellers fælles om besøget. Det var vores bekendt fra et tidligere besøg, skuespilleren fru *Olga Appellöf* fra Stockholm, der glædede os med sin oplæsning og sit gode humør. Lektor *F. Gad* har, som han plejer, besøgt vore grønlænderelever. Skolelægen, dr. *Strandbygaard*, har sammen med sundhedsplejersken undersøgt eleverne. Tuberkuloseundersøgelserne blev foretaget som sædvanligt.

På husmandsskolen har der været adgang til såvel måneds- som andre møder foruden til Andelsteatrets forestillinger. Vor egen skolekomedie var Shakespeares Julius Cæsar.

Hr. og fru *Ørsnes* havde lagt et overordentligt stort arbejde i at få en seværdig forestilling ud af det, og eleverne ikke mindre. I betragtning af forholdene, herunder også hotellets meget snævre scene, må det siges, at det store slid fik sin belønning. Det blev en af de skolekomedieaftener, man vil huske, når så mange andre af dem er gledet bag i hukommelsen.

EKSKURSIONER: Tissøturen, der jo foregår til fods, og som i de senere år er blevet udbygget med en byvandring i Høng, druknede i år i regnvej. Det vil sige, at turen alligevel blev gennemført, men opholdet ved søen, der ellers kan være så stemningsfyldt, afkortedes meget, hvorefter lærernes biler mobiliseredes til holdvis hjemkørsel af tildels meget våde passagerer. Næste tur til præsentation af egnen, over Kløveshøj-Bromølle-Kattrup, var til gengæld begunstiget af det dejligste vejr. Man konstaterer, at nu også en stadig stigende del af eleverne motoriseres. Cyclisterne er snart den mindste flok. Et uheld med en privatlejet bil, der stod

Ned ad Stevns klint

Fra en af ekskursionerne

på hovedet ud over grøften i et sving, så ikke godt ud, men medførte heldigvis kun meget kortvarige sygehusophold. De rene geologiture for første-klasserne afvikledes til de sædvanlige steder i Jyderups skønne omegn, medens den kombinerede geologi- og historietur gik til Midsjælland og østkysten i to heldags-ture.

EKSAMEN bød på de mindste hold i lange tider: kun ti sproglige og fjorten matematikere. Alle bestod igen i år, deraf en med fuldt pensum. Tidligere var der ikke så få af disse i egentligste forstand privatister. Nu er de meget sjældne. Det er også et så umenneskeligt slid, at sådanne ansøgere nu normalt altid vil henvises til at tage en eksamen, før de optages her.

Om afslutningen hedder det i de lokale referater:

„Translokationen på Høng Studenterkursus i dag formede sig som en smuk og stemningsfuld højtidelighed, hvor skolen og de nye studenter tog afsked med hinanden, og hvor de unge, der nu går ud til deres livsgerning, fik et godt ord med på vejen.

Da man var bænkedede ved de smuktpyntede middagsborde, bød forstander J. H. Monrad velkommen, og da man havde spist, holdt forstanderen en tale til studenterne, hvori han tog sit udgangspunkt i Pär Lagerkvists novelle „Den fordringsfulde gæst“, hvor en mand fra det evige mørke en dag kommer til et hotel for travle turister, selve livets hotel, men ikke — selv om han til slut henvender sig til stedets direktør — kan få svar på sit brændende spørgsmål: „Hvorfor er vi her? Hvorfor lever vi?“ Ingen kan eller vil svare. Gæsten er meningsløs og værdiløs — ja, ikke engang i gæld til livet.

Forstanderen fortsatte: — Skal man da svare, hvis man mener at skimte en mening? Vi kender vældige systemer, der har sindrige svar på alt. Tænk på middelalderens skolastik, tænk på vore dages

Hvad kigger de på?

kommunisme. Det er systemer, logisk opbyggede, indiskutable ud fra deres givne grundlag. — Mig forekommer sporene at skræmme, når nogen har søgt og fundet svar på alt, for alle! — Derimod vil jeg sige: Ja, man skal svare, hvis man mener at skimte en mening, men svaret må være et tilbud, ikke en tvang.

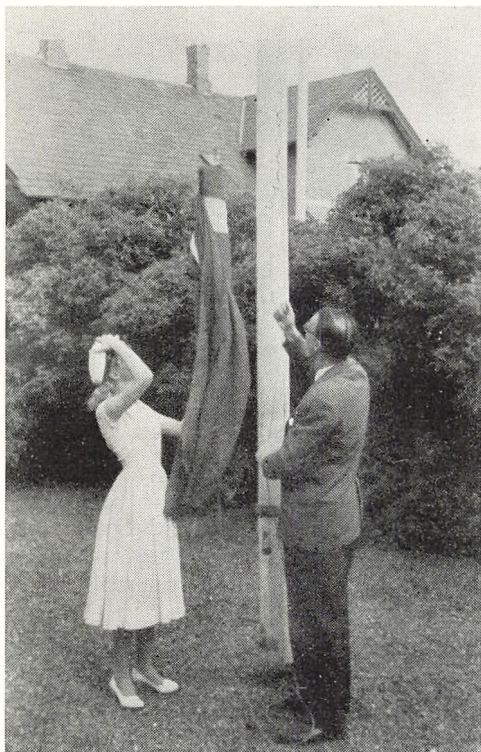

Ikke Rom, men Ringsted

Og her kommer skolen ind i billedet. Først med sin kundskabsmeddelelse. Skolen skal sætte sine elever i stand til at forstå — efter hvers alder og evner — og det skal der en vis kontant viden til — og viden om, hvor og hvordan man kan hente mere viden, altså skolen skal give metode. Men skolen skal også give mere end viden. Ellers, mener jeg, vil den svigte sine elever. Vi vil gerne søge at hjælpe jer til at ane en sammenhæng på

Årets studenter

Den første student

godt og ondt i det, I har med at gøre i jeres eget liv, så I ser, at I ikke kommer som flygtige gæster fra mørke og til mørke.

Må jeg ønske for jer, at I må leve længe og leve lykkeligt, sluttede forstander Monrad, at I med Pär Lagerkvists gæst må stille fordringsfulde spørgsmål, men også opdage fællesskabet mellem de mange, der har spurgt og spørger, — og at I må opleve, at der er mere end en direktør i livets hotel — en, der, hvis I vil høre, siger personligt til jer: Du er mig aldrig ligegyldig. Når du engang må flytte herfra, skal du ikke ud i mørket. Men der vil være plads beredt til dig et andet sted, hvorom der er sagt, at i det hus er der mange boliger.

Formanden for elevforeningen „Erarnia“, Erik Bidstrup, bragte de ny studenter en hilsen og lykønskning fra førsteklasserne og takkede for godt kammeratskab og medlemsskab af elevforeningen. Erik Bidstrup udtrykte håb om, at studenterne stadig måtte huske deres skole, og udtalte, at de altid ville være velkomne i deres gamle elevforening.

Forstander Monrad uddelte derpå flidspremier til følgende elever: *Lis Asmussen*, 2. s., *J. E. Miller*, 2. m., *Solvej Mahler*, 2. s., *Ellen Hansen*, 2. s., *J. Ohlendorf*, 2. m., *Martin Bagger Jensen*, 2. m., samt *Anni Kløve*, *K. I. Karberg* og *Kaj Mønsted* fra 1. kl.

Følgende havde skænket bogpræmier: Boghandler Thorbek, foreningen „Norden“, Den tyske kulturkreds, Høng-Samfundet, skolen og en anonym giver.

Student *Bent Klinte* takkede på studenternes vegne forstander og lærerpersonale for de to år på Høng Studenterkursus, og derpå ønskede stud. med. *Jørgen Bruun*, København, på Høng-Samfundets vegne de nye studenter til lykke og påpegede i sin tale, at det, at man var blevet student mere var udtryk for, at man havde gået på en god skole end for, at man havde opnået en vis karakterkvotient ved eksamen.

Jørgen Bruun fortalte om Høng-Samfundet og motiverede, efter at have overrakt samfundets bog gave til *Martin Bagger Jensen*, et leve for studenterne.

Professor *Lyshede*, København, takkede på forældrenes vegne skolen og lærerstaben for god undervisning af eleverne og udbragte et leve for Høng Studenterkursus.

Lektor *Esman Eriksen* takkede på lærernes vegne de nye studenter for „godt samarbejde“ og ønskede til lykke med den hvide hue. Derpå sang man „Sjung om studentens lyckliga dag“.

Endnu en repræsentant for forældrene, prokurist *Christensen*, Allerød, havde ordet for at takke forstanderpar og lærerstab, og sluttelig takkede forstander Monrad studenterne for flid og interesse og lærerne for godt samarbejde. En særlig tak lød til lærer *Thomsen*, der forlader studenterkurset for at overtage en stilling i Vordingborg.

Afslutningshøjtideligheden sluttede med, at man sang „Der er et yndigt land“. Ved 17-tiden startede de nybagte studenter på den traditionelle tur rundt i byen, og i aften festede man på Bro Mølle kro.“

ELEV MØDET fortælles der om under elevforeningens beretning. Der kan derudover meddeles, at der igen i år var god tilslutning af „runde“ jubilarer til mødet midt i september, og at også flere „skæve“ jubilarer deltog. De skal fremdeles være meget velkomne. Det vil nok stadigvæk blive sådan, at der er særlig sammenkomst for 25-års lørdag middag og for andre søndag eftermiddag. Og lørdagsaftenen sammen med Erania fik ikke mindst sit præg ved, at flere af jubilarerne deltog aktivt i underholdningen, en idé, der meget gerne må følges op af kommende hold! Ballet for de yngre årgange flyttedes som et eksperiment bort fra jubilardagene, og forsøget gentages formentlig næste år. Til disse bemærkninger kan så blot tilføjes, at martsammenkomsten i København blev en stor succes, da den nu efter et par års afbrydelse toges op igen. Det var morsomt påny at samles med så mange gamle elever.

Og så er beretningen om småt og stort siden sidst nået til vejs ende. Et år er gået. Og krøniken skal da som sædvanlig slutte med en tak for venlige hilsener i årets løb og med mange ønsker for os alle om

en glædelig jul og et godt nytår!

Deres
A. T. og J. H. MONRAD

Sussi flager for sig selv og de andre

Fra — om — til gamle kammerater

NÆSTE ÅRS 25-ÅRS JUBILARER har været flinke til at skrive. For enkelte foreligger der kun oplysninger fra årgangsrepræsentanten, frk. Margrethe Smidt; disse er mærket med (s).

Klassisk-sproglige:

1934 Landsretssagfører *Johan Henrik Sigurd Joensen*, Thorshavn. Cand. jur. 1944. Ansat som sekretær i Københavns Overpræsidium 1944—46. Fra 1946 sagførerfuldmægtig i Thorshavn, senere sagfører og i 1952 landsretssagfører sammesteds. Gift 1938 med Sigrød av Skardi. (s).

Sognepræst *August Thomsen*, Guldager præstegård, Guldager, skriver: Jeg dimitteredes 1934 som den ene halvdel af de klassisk-sproglige studenter, der er udgået fra Høng Gymnasium. Efter studentereksamen blev jeg ved min ankomst til København medlem af den grundtvigske studenterforening, Studenterkredsen, i hvis ledelse jeg sad i to år. Jeg blev cand. theol. i 1940; 1941 blev jeg udnævnt til sognepræst i Veflinge på Nordfyn; samme år blev jeg gift med Stella Nielsen, hvem jeg som bekendt indledede forbindelse med i gymnasieårene. 1947 forflyttedes jeg til Guldager ved Esbjerg, hvor jeg har været sognepræst siden. Guldager er et stort sogn, der på grund af Esbjergs nærhed har et meget stærkt stigende befolkningstal, en omstændighed, der har medført flere både kirkelige og kommunale problemer. Jeg har i flere år været formand for skolekommissionen her i kommunen, et hverv der i en stærkt voksende kommune giver en masse arbejde.

Vi har fire børn: Mogens, der har frekventeret Esbjerg statsskoles mellem-skole, er i tømrerlære og vil antagelig være konstruktør eller lign. (16 år). Asger, der går i 4. m., vil foreløbig være student (14 år). Bodil (12 år) og Karen (9 år) går i skole her i Guldager.

Til slut en lille morsom bemærkning, som i sin tid chokerede mig en hel del, men som nok er ret karakteristisk for en stor del af nutidens kirkelighed. Den blev serveret mig af et menighedsrådsmedlem i et sogn, hvor jeg søgte embede, på Aarhus-egnen: „Ja, her i sognet skal vi jo da ikke have en missionsmand til præst, men han skulle jo heller ikke gerne være for grundtvigsk.“

Nysproglige:

Sonja Berth (gift Mundt), Hornbæk, Randers, meddeler: Var i 10 år på kontor i København, god løn, kedeligt arbejde. Blev 1945 gift med en ingeniør ved Seas i Haslev. Boede her i ca. 5 år. De næste tre år i Sdr. Ørslev på Falster. De sidste 5 år har vi boet i Randers, nuværende adresse: Hornbæk, Randers. Min mand er nu direktør for el-selskabet „Elro“. Vi har en pige på 12 og en dreng på 6 år. Min „karriere“ har altså været en husmoders og moders med alle de pligter og glæder, der følger med. Jeg beretter ikke uden stolthed, at jeg har syet børnenes og min egen garderobe. Vi bor i et moderne et-plans hus i en forstad til Randers. Desværre har mit helbred ikke været det bedste (jeg må nu bruge stok), men jeg mener at have bevaret mit gamle humør.

Lektor *Sigurd Christensen*, Rungsted statsskole: Fra studietiden noterer jeg med glæde — og stolthed, begribeligvis — at jeg boede fem år på Valkendorfs Kollegium. Skoleembedseksamen 1941 med engelsk som hovedfag og tysk og dansk som bifag. Her glæde, men ingen urimelig stolthed! Jeg har siden min eksamen virket ved Rungsted statsskole, fra 1957 som lektor. I 1949 blev jeg tillige skolens økonomiinspektør, og min kone — jeg blev gift i 1942, min kone hedder Eleonora, men er kun kendt som „No“ (udtalt med stød) — og jeg rykkede ind på skolens kostafdeling, hvor vi lever i nær kontakt med kosteleverne, drenge fra alle rigets egne. Bortset fra de længere ferier er vi således næsten altid i skoleatmosfære — og ka'

li' det. — For at vores verden ikke skal forekomme jer alt for snæver, bør jeg tilføje, at jeg i årenes løb har foretaget adskillige studie- og skolerejser til de britiske øer, og at vi endog har anskaffet os en (brugt) bil!

Grosserer *Vagn Dujardin*, Taarbækdalsvej 3, Klampenborg: Ved at tage en studentereksamen havde jeg opfyldt et ønske hos mine forældre; men ærligt talt vidste jeg ikke, hvad jeg skulle bruge sådan en til, da jeg ikke havde lyst til at læse videre. Jeg blev derfor ansat på kontor (hos Siemens), men var så heldig at falde over *Wibroe*, der dagen efter skulle begynde på *Niels Brock*. Han fik mig overtalt til at slå følge, og jeg tog i sommeren 1936 eksamen fra *Niels Brocks* 1-årige kursus for studenter.

Derefter var jeg 9 år i jern og stål, først som udenlandsk korrespondent og senere som fuldmægtig og disponent. Jeg havde en udmærket chef; men heldigvis blev vi efter 9 år for første gang vrede venner angående et løbspørgsmål, og da jeg samme dag i *Berlingeren* så, at et engelsk firma søgte en forhandler i Danmark, skrev jeg en frisk ansøgning, der senere skaffede mig forhandlingen for *Nu-Swift* brandslukningsmateriel i Danmark.

Brandslukningsmateriel var jo noget nyt for mig; men jeg kunne se både min egen økonomiske fordel og den samfundsøkonomiske betydning i det, og efter min første samtale med direktøren for det engelske firma var jeg villig til dagen efter at sige min stilling op, hvorefter jeg tog over på fabrikken i England for at lære.

Det var drøje år de første, fordi Direktoratet for Vareforsyning ikke brændte af den samme hellige ild som jeg; men efterhånden smittede min begejstring også dem derinde, og jeg har aldrig en dag fortrudt, at jeg gik ind for denne opgave, der gav mig så gode kunder som alle vore store rederier og en hel del offentlige institutioner samt virksomheder af alle brancher og størrelser.

Har man selv lov til at sige, at man har en blomstrende forretning? I hvert fald er jeg fuldt tilfreds. Jeg har også en hel del tilfredse kunder, der har takket os, fordi vi ved at levere dem effektivt og driftssikkert brandmateriel har sat dem i stand til at undgå større katastrofer. Jeg har det økonomisk godt og nogle flinke og rare medarbejdere, og jeg tror at kunne sige, at vi har det hyggeligt sammen.

Jeg giftede mig tidligt og fik en sød kone (født *Else Rasmussen* — en tidligere klassekammerat fra mellemskolen i *Maribo*), og vi har 2 dejlige drenge. Den største er meget mod sin vilje på sergentskolen på *Kronborg*, men glæder sig til at komme tilbage til *Vestindisk Handelskompagni*, hvor han er udlært på kontoret. Den mindste er 11 år og går i 1. e. m. på *Tårbæk* skole.

Overassistent i inspektoratet for tobaksbeskatningen *Tom Børge Hansen*. I toldvæsenets tjeneste 1. august 1934. 1. oktober 1944 i inspektoratet for omsætningsafgifter. 1. oktober 1951 assistent i inspektoratet for tobaksbeskatningen. Nu overassistent samme sted. (s).

Ilse Viktoria Kleiminger. Bor *Hostrupshave 18*, København F.

David Munck, *Vognmandsmarken 16*, København Ø., cand. polit. 1942, fuldmægtig i boligministeriet. (s).

Gunhild Nielsen. Hun har taget lærerindeeksamen i sin tid, men *David Munck* var af den opfattelse, at hun for nogle år siden havde taget sin afsked af helbredsmæssige grunde. (s).

Højskolelærer, cand. polit. *Th. Rørdam*, *Rødning Højskole*: Efter statsv. eksamen blev jeg sekretær, senere fg. fuldmægtig i *Statens Ligningsdirektorat*. Voksenundervisning interesserede mig imidlertid mere, efter at jeg som student havde været en vinter på arbejderhøjskolen i *Roskilde*. Derfor søgte jeg ind ved fængselsundervisningen for landssvigere, som var tilrettelagt af højskoleforstander *Gammelgård*, *Roskilde*. Det var unægtelig et spring ud i det uvisse fra en statsgaranteret kedsommelig skrivebordstilværelse. Fra en lun centralvarmeopfyret lejlighed til en gennemblæst kakkelovnsfyret barak — vinteren var kold og tørvene under al kritik. Det var i *Fårhuslejren* (oprindeligt *Frøslevlejren* — nu *Padborglejren*). Den mest brogede elevflok, man kan tænke sig, fra forlagsboghandlere, redaktører og radiospeakere til frontsoldater og vagtmænd på tyskernes flyvepladser. Fra rapkæftede unge københavnske nazister til tunge hjemmetyske bønder. Hvor meget de blev

demokratiserede, ved jeg ikke. Jeg har mine tvivl. Men det var spændende. En overgang skulle jeg tilmed undervise i biavl.

1947—51 lærer ved Højskolen for unge Handelsmedhjælpere, Købmandshvile ved Hørsholm. Eleverne dels kolonialkommis'er, dels færingere. Forstander, dr. phil. Hølgger Brøndsted, en ejendommelig og usædvanlig begavelse af den universelt-humanistiske type, blottet for nationalt føleri, Sydslesvig-sentimentalitet og bragesnak. Men stridbar. Ville ikke lade sig noget diktere udefra. Da han på grund af uoverensstemmelse med legatbestyrelsen (skolen ejes af Louis Petersens legat) måtte rejse, søgte jeg lærerstilling ved den nyoprettede Viborg Gymnastikhøjskole. Dog ikke som lærer i gymnastik! Det var også en god tid. Lidt fanesvingende højtideligt måske, men idealismen og kammeratskabet indenfor den hellige alm. delingsførerstand upåklagelig.

I 1956 blev jeg lærer ved Rødding Højskole med de mange traditioner. — Samtidig underviser jeg soldaterne i Skrydstruplejren i medborgerkundskab. 2 børn (piger) på henholdsvis 17 og 14 år.

Nogen egentlig karriere har jeg således ikke gjort, men tilværelsen har ikke savnet passende dramatik.

Ruth Schjøth.

Johannes av Skardi, er enten forstander eller lærer ved Færøernes Højskole.

Margrethe Smidt, Torvegade 49, 4. sal, København K.: Da en ansøgning om en bibliotekselevplads med det nyerhvervede studentereksamensbevis i hånden ikke gav resultat, tog jeg efter sommerferien 1934 foreløbig fat på filosofikum samt forsøgsvis det juridiske studium — „et skud“ jeg snart priste mig lykkelig over, da både det frie studieliv m. m. og udforskningen af såvel de store linier som petiteserne i juraen passede mig fortræffeligt. Studietiden forskønnedes yderligere ved, at jeg de sidste 3½ år var så heldig at blive optaget som alumne på den da kun få år gamle Kvinderegens; for kollegielivet der havde Høng nok også været en udmærket forskole, så jeg straks fra første dag nød fælles- og kammeratskabet.

Cand. jur. 1941, hvorefter jeg under et års ansættelse i overinspektionen for børneforsorgen (nu direktoratet for børne- og ungdomsforsorgen) gjorde min entré i administrationen, og hidtil ukendte begreber som journal, referater, koncepter, notater, sindet-skrivelser, notitser, kancellistil o. s. v. blev således gradvis led i den daglige tilværelse. (Humoristbøgernes skyderier på administrationens stivhed og omstændelighed er dog stærkt overdrevne, da mange tilsyneladende mærkværdigheder i virkeligheden er særdeles velbegrundet i praktiske hensyn set på lidt længere sigt).

1942 ansat i socialministeriet (har under nogle regeringer også heddet arbejds- og socialministeriet). Her har jeg i de forløbne år gjort tjeneste som sekretær og senere fuldmægtig i forskellige kontorer og været beskæftiget med de fleste områder af den sociale lovgivning og administration, såsom almindelig offentlig hjælp, børneforsorg, beskæftigelsesforanstaltninger for arbejdsløse, folke- og invalidepension, syge-, ulykkes- og arbejdsløshedsforsikring — altsammen emner, som vel forekommer udenforstående lige triste og kedelige. Da vi kun har få rutinesager, og sagernes afvekslende karakter oftest stiller betydelige krav til juridisk judgement, praktisk greb på tingene o. s. v., er arbejdet efter mit skøn imidlertid interessant, navnlig når man heller ikke mister evnen til at se de menneskelige foreteelser og reaktioner bag papirerne. Hertil kommer behagelige arbejdsforhold og som helhed rare over-, side- og underordnede.

I 1955—56 realiserede jeg — efter et par års sparekampagne — et gammelt ønske om at forfriske mig ved et længere ophold under nye forhold og fri for daglige pligter, idet jeg tilbragte knap et år i England, heraf den meste tid i London, hvor jeg boede fast i „British Association of University Women“s klubhus i Chelsea med udsigt over Themsens grumsede, men stemningsmættede vande. Det studiemæssige i streng faglig forstand begrænsede jeg med vilje stærkt, men hertil kan dog vel henregnes et antal forelæsninger, beregnet på at give udlændinge nogen idé om engelsk retsvæsens stolte traditioner og et indblik i dets mange labyrinter, retsbesøg, overværelse af en hel del debatter i over- og underhuset (altid meget

livfuldt og interessant sammenlignet med forestillingen her i folketinget) samt en række lectures og excursions, arrangeret af British Council for „students from overseas“, og hvor vi fik belyst mange sider af britisk kultur og organisation. Jeg havde derfor god tid til læsning, snak med husets beboere fra alle verdensdele, besøg både i de alm. kendte og de lidt mindre påagtede seværdigheder, koncert- og teateraftener og til at leve med i dagens begivenheder og årets gang samt „the English way of life“. Trods forberedthed gennem Ringsted med fleres levende beskrivelser af snurrighederne i englændernes hverdag og fest er der alligevel rig mulighed for stadige overraskelser, bl. a. er den engelske vinter — skønt mild og kort efter vor målestok — jo et kapitel for sig — set med en udlændings øjne dog navnlig et indendørsproblem på grund af den specielle engelske byggeskik (både vinduer, døre og kaminkanalen er beregnet til at give god træk), manglende eller hyppigt ret ineffektive centralvarmeanlæg samt sidst men ikke mindst englændernes forkærlighed for frisk luft, der selv på de koldeste og mest blæsende vinterdage får dem til at smække vinduerne i huse, busser og tog m. v. op på vid gab i timevis. Med varmt tøj og godt helbred overlevede jeg uden mén. Foråret kommer tidligt, er langt og vidunderligt med et kolossalt blomsterflor, så vinterens trængsler er komplet glemt længe inden sommeren. Mit råd er: læg en Englandstur i foråret eller forsommeren og i alt fald ikke i den engelske feriefries højsæson, sidst i juli og begyndelsen af august. Blandt højdepunkterne i opholdet var også en påsketur til Isle of Wight, Salisbury og Winchester (begge har pragtfulde domkirker og sidste desuden en af de berømte kostskoler — materielt sørgede et par herlige gamle hoteller for os på det bedste, og et 4 ugers feriekursus i Cambridge.

— Sidste vinter ringede jeg en dag til kommunekontoret i Dianalund for at få nogle supplerende oplysninger i en sag, rejst af en af de kværlanter, hvoraf hver kommune tilsyneladende af forsynet får tildelt mindst een, for at administrationen ikke skal blive alt for let eller sløvende. Pludselig siger kommunesekretæren: „Sig mig engang, fuldmægtig Smidt, er De ikke fra Høng Gymnasium,“ hvilket jeg naturligvis kunne bekræfte. Kommunesekretæren viste sig at være *Erik Rasmussen*, som gik i vor klasse (nysproglig), til han kort før eksamen måtte opgive på grund af sygdom. Samtalen kunne jo herefter antage en ganske uhøjtidelig form, hvad der altid er fremmede for sagernes ekspedition. Løvrigt kan vist heraf udledes, at København i de 25 år — lige så lidt som i sin tid Høng — har nået at få bugt med min gennemtrængende jydsk accent.

Matematikere:

Johannes Andersen, Holmbladsgade 106, 2. sal, København S., meddeler: Blev cand. polyt. som elektroingeniør 1942 og er nu afdelingsingeniør ved statsbanernes maskinafdeling i København. Gift 1942 og har to piger på henholdsvis 15 og 11 år. (s). Reservelæge *Astrid Klein*, f. Joensen, Spangsbjerg sanatorium: Tog lægeeksamen vinteren 1942—43. Derefter ansat som kandidat på sygehus i Kjellerup, Vedsted, Lemvig og Aarup. I sommeren 1946 kom jeg til Færøerne som vikar for kommune-lægen i Thorshavn, hvilken stilling jeg beklædte i 10 måneder. Blev derefter reservelæge ved Færøernes tuberkulose-sygehus og tuberkulosestationer indtil sommeren 1951. I samme tidsrum i to kortere perioder konstitueret som kredslæge og sygehuslæge i Klaksvig. I sommeren 1951 rejste jeg til Danmark igen. Efter 1 års tjeneste som kandidat på Viborg sygehus fik jeg stilling som 1. reservelæge ved Spangsbjerg sanatorium, hvor jeg stadig er i samme stilling. Har fået anerkendelse som speciallæge i lungetuberkulose i 1955. Ubetydelig litterær produktion, et par artikler i samarbejde med overlægen her angående lungefunktionsundersøgelser og undersøgelser over sidero-silikose på et stålværk. Gift 8. december 1934 med Olaf Klein. Min mand døde i 1947 efter flere års sygdom. Jeg har 1 barn, en søn, der for nylig er fyldt 18 år, og som skal tage studentereksamen til næste sommer. Han agter at gå i sin mors fodspor og læse til læge. Interessante eller morsomme oplevelser? — Ja, der har været en del, bl. a. under mit arbejde på Færøerne, hvor jeg i min egenskab af prakticus og som tuberkulosestationslæge havde lejlighed til en del rejser rundt omkring, dels med båd eller bil,

dels til fods eller på hesteryg. — En lille historie fra praksis: En dag kom der i konsultationstiden en dame med sin lille niece på 7 år. Om jeg ikke ville kigge på hende, de var bange for, at hun var lidt tilbage i åndelig udvikling, hun kunne ikke fatte, hvad man sagde til hende, og de andre børn gad ikke lege med hende. Jeg kiggede på hende, — sød pige, men noget forknyt. For at undersøge hende så grundig som muligt så kiggede jeg hende også i ørerne?!?! De var begge to stopfyldte med ørevoks! Ej under, om hun ikke kunne fatte, hvad man sagde til hende. Efter ihærdige anstrengelser med opblødning og skylning lykkedes det ved 3. konsultation at få propperne ud. Jeg skal sent glemme den lille piges reaktion. Først et åndeløst gisp: Jeg kan høre! Så hoppede og sprang hun rundt og klappede i hænderne: Jeg kan høre, jeg kan høre. . . !

Der var altså intet andet i vejen end det, at hun på grund af de tilstoppede øren ikke kunne høre og derfor ikke kunne følge med. Bagefter var hun den kvikkeste og livligste lille pige, man kunne tænke sig.

Overingeniør *Hans Peter Møller*, Mynstersvej 9, København. Cand. polyt. (maskiningeniør) i 1940 og nu overingeniør ved Ammunitionsarsenalet på Refshalevej; gift og har to børn, en pige på 14 år og en dreng på 9 år.

Lærer *Valdemar Pedersen*, Kindertofte skole pr. Frederikslund, skriver: Lærereksamen fra Skaarup i 1940, ansat i Hellerup på Fyn 1942 — flyttede senere til Egense ved Svendborg. Fra 1957 lærer i Kindertofte ved Sorø. Min kone er lærerinde, og vi virker begge ved samme skole. Der er to børn i ægteskabet — Kirsten og Bo. Iøvrigt har min tilværelse været uden dramatik, jeg forliges helt godt med lærerinden, hvilket ikke er uden betydning for arbejdet ved en lille landsbyskole.

Agathe Fabr. Vestergaard.

Brygmester *Ulrich Christian Wibroe*, Svendborg Bryghus, Svendborg.

1948 Om dette års 10 års jubilarer kan berettes følgende af sekretær, cand. polit. *Johs. Lund Petersen*:

Else Andersen, f. Lykkeskov. Henviser til indlæg i årsskriftet for 5 år siden. Var lærerinde i Stenløse indtil 31. juli 1958. Gift juli 58; er nu husmoder i Vordingborg. *Gert Andersen* henviser ligeledes til sin beretning i 1953 årsskriftet og oplyser iøvrigt, at han stadig er ansat i SAS.

Efter i 1955 at have gennemgået klarerskolen (1/2 år i Stockholm) virker han som overassistent i SAS's trafikcentral. Har været verden rundt flere gange (til eks. i Tokio såvel nordfra som sydfra). Virket som afløser for stationsledere i mange byer såvel i Europa som i andre verdensdele. Hævder fortsat at være meget glad for sit arbejde.

Birgit Barnkop, f. Arevad, beklagede i en telefonisk samtale før sammenkomsten i Høng, at det ikke var muligt for hende at komme til stede. Manden og de tre børn (alle drenge) skulle passes. Har iøvrigt siden 1949 virket som forskolelærerinde i Strandby (ved Assens på Fyn), hvortil hun oprindeligt var kommet som vikar kort efter, at hun havde forladt Høng. (Haarby nr. 23 — Brugsforeningen — kan benyttes ved opringning til familien).

Henrik T. Berg har sendt følgende levnedesbeskrivelse:

Aug. 1948 bankassistent igen i min gamle bang i Vejen, ikke mere tilløkkende end før Høng. Sept.-okt. lærervikar i Holsted. Nov.-aug. 50 soldat. Aug. 50—marts 53 officersskole, hærens. Marts løjtnant, september premierløjtnant, garnison i Randers (ingeniørtropperne), herefter Vejle fra nov. 54 til nov. 55. Maj 55 gift med Ulla Stokholm fra Brødstrup (ukendt for Høngere). Nov. 55 til dato igen teoretisk i Randers, men tjeneste sådan lidt rundt omkring, bl. a. Tyskland til DDK's ophævelse. Aug. 56 fik vi en søn, foreløbig som sin far enebarn. Sept. 58 kaptajn løjtnant af ingeniørtropperne. Lejlighed i Randers, Snerlevej 11.

Werner Blomhøj: Er kontorist i Tipstjenesten.

Ebbe Brandstrup meddeler i et brev fra Colombo, at der ikke er sket store ændringer siden sidste år, hvor han oplevede at se et brev til Høng-Samfundet offentliggjort i årsskriftet. Han forventer at komme til Danmark i maj med familie (kone

+ 1 barn) på en fire måneders ferie. Hvad der herefter skal ske, ligger endnu ikke klart. Måske tager han tilbage til Ceylon i endnu en 3-års periode.

Knud Drewsen oplyser, at han siden 1948 har været ansat i Statsradiofonis tekniske afdeling. De første tre år under uddannelsen som studietekniker, herefter som assistent. Mener, som alle tjenestemænd, at han bliver underbetalt. Iøvrigt gift siden 1953, tre børn.

Anna Espensen, f. Ølgaard Christensen. Laboratorieassistent i Grindsted og Århus. I 1954 gift med Arne Espensen (se nedenfor). 1 pige født i april 1958.

Arne Espensen: Begyndte straks i 1948 at studere medicin i Århus. Afsluttede eksamen som læge i januar 1957. Turnustjeneste på amtssygehuset i Ribe, fra nov. 1957 kandidat samme sted. Aftjener fra sept. i år sin værnepligt ved lægekorpsset. Gift i juni 1954 med Anna (f. Ølgaard Christensen).

Kurt Guldbæk Hansen: Seminarieuddannelse på Jonstrup seminarium. Lærer-eksamen 1953. Herefter tre års militærtjeneste (oversergent) på Bornholm, hvor han traf sin tilkommende kone. I to år lærer i Rønne. Fra 1. aug. d. å. ansat ved den nyoprettede centralskole i Olsker pr. Tejn — ligeledes på Bornholm, som han helt har tabt sit hjerte til. (Han påstår iøvrigt, at han efterhånden også forstår sproget derovre). Samtidig stilling som sognebibliotekar. Gift juli 1958. Bebor nydelig lærerbolig, som vi allesammen er velkomne til at kigge indenfor i, når vi måtte komme til Bornholm.

Peter Hjorth. Polyteknisk Lærestanstalt fra 1948. Ingeniør i 1953. Herefter soldater-tjeneste. Ansat på Geodætisk Institut, indtil han i forsommeren rejste til Nigeria i Afrika, hvor han har fået stilling i et rådgivende ingeniørfirma. Af et billede, som Kurt Hansen netop har fået tilsendt, fremgår det, at Peter Hjorth har tillagt sig overskæg og i det hele taget har opnået en slående lighed med en plantageejer. Bor iøvrigt helt ude i urskoven, hvor ingeniørfirmaet er ved at anlægge en ny vej mellem to byer. (Adresse: Arup & Partners, PMB 2088, Lagos, Nigeria).

Poul Erik Jensen studerede medicin ved Københavns Universitet. Efter lægeeksamen for et par år siden har han fået ansættelse som kandidat ved amtssygehuset i Grenå. Gift.

Inger Jensen. I nogle år ansat under belysningsvæsenet i København. Har i øjeblikket stilling på kommunekontoret i Kalundborg. Beklagede på grund af Italiensrejse ikke at kunne deltage i sammenkomsten i Høng i september måned.

Jeppe Jensen. Ansat i privat firma i København (Alfa Laval).

Henning Johansen skriver: Højere handelseksamen fra Niels Brock 1949. Senere filosofikum og mæglereksamen. Medhjælper i min fars mæglervirksomhed i Høng siden 1951. Gift 8. september 1956. 1 datter på 11 måneder (september 1958). Bor Fuglsangsvej 10, Høng.

Hans Chr. Kolstrup beretter: Siden februar 1957 erhvervschef (fint ord for altnuligmand) i Vordingborg, dejligt job i en dejlig by — lykkelig gift, 1 søn på seks og 2 piger, 3 og 4 år. Iøvrigt ansat som lærer ved civilundervisningen i Vordingborg kaserne (bogføring). Arbejdstid ca. 12 timer daglig.

Evy Lind, f. Frederiksen: På pigeskole i Svejts „Institut des Jeunes Filles“, Sct. Blaise, i et år efter studentereksamen, herefter husalf hos en protestantisk præstefamilie i Montsaliard, Frankrig.

Kontoruddannelse i Ålborg i 1950. Korrespondent i DAK i Roskilde 1951-56. Gift i 1954 med disponent Erik Lind i Marquardsens boghandel i Roskilde, to børn (dreng f. 56 og pige f. 57).

Aage Bojsen Møller. I et par år studier ved Københavns Universitet. Herefter lærer på Rødkilde (faderens højskole). Netop afsluttet et årskursus på Emdrupborg, gift, 2 børn.

Knud Kousgård Nielsen. Siden 1952 ansat i Direktoratet for børne- og ungdomsforsorgen. Forbereder sig iøvrigt til translatørekksamen i tysk.

Kristian Nielsen. Efter studentereksamen soldat i Tyskland. Derefter Landbohøjskolen 1950-53, filosofikum 1951, landbrugskandidat 1953. Studieophold England og Skotland 1953. Ass. ved Statens Redskabsprøver i Horsens 1954, derefter på Landbrugsministeriets træningskursus for maskinkonsulenter. Studierejse Tyskland,

Østrig, Sverige 1956. Landbrugslærer ved Høng Landbrugsskole 1954. Maskinkonsulent for Skelskør og Kalundborgegnens Landboforeninger fra 1956. Driver desuden eget landbrug fra august 1958, gift 55, har to søde drenge.

Mogens Sandbjerg Nielsen fortæller i fortsættelse af sin beretning i årsskriftet for 5 år siden, at han efter at have virket som vognmand på Samsø (for at hjælpe svigermoderen efter svigerfaderens død) i 1½ år vendte tilbage til København i 1954. Her fik han igen ansættelse i forsikringselskabet Hafnia's skadesforsikringsafdeling, hvor han siden 1. januar 1957 har haft stilling som fuldmægtig. Siden 1951 gift med gammel Høng'er (Grethe fra 1949-holdet). Iøvrigt husejer i Dragør, Rågårdsvvej 20, hvorfra der kun er 33 minutter med bus til Rådhuspladsen, 2 børn (dreng på 4 år og pige på 2 år).

Ole Schiønning Nielsen beretter, at han efter studentereksamen var soldat på Bornholm. Herefter kom han i frugtavl- og planteskolelære på Lolland. Nu hjemme, hvor han driver landbrug, gift og har tre børn. Vi andre tilføjer, at Schiønning også ind imellem har fået tid til at beskæftige sig lidt med kommunalpolitik. Han er i øjeblikket 1. suppleant til det lokale sogneråd.

Gorm Petersen. Påbegyndte straks i 1948 det juridiske studium ved Københavns Universitet. Juridisk embedseksamen i 1954, herefter soldat. Siden 1955 ansættelse som sekretær i Landsskatteretten samt som sagførerfuldmægtig (nu mere korrekt: advokatfuldmægtig, red.) i sin „formiddagsstilling“. Blev i 1955 gift med Bodil Valentin (Høng-student fra 1947). Bor Maglekær 53 i Rødovre.

Gunnar Petersen skriver: Student 48, lærervikar, kontormand (14 dage, indtil en skrivemaskine røg på gulvet og en regnemaskine ligeså). Lærervikar, lastvogns- og buschauffør, journalist i Ringsted, Sorø. Journalist og pressefotograf ved Sorø Amtstidende (tre år). Redaktionssekretær i Nakskov, Rønne og nu politisk medarbejder ved Kristeligt Dagblad (1½ år). Ugift. Vokset lidt.

Harry Rasmussen. Tilmeldte sig straks i 1948 som studerende på Polyteknisk Lærestanstalt i København. Fuldenste ingeniøruddannelsen i 1954 med et smukt resultat. Herefter fulgte soldatertiden, der blev aftjent i marinen. Forlod denne som løjtnant i reserven. Har i de sidste par år haft tjeneste i „Væg- og Vattenbyggnadsstyrelsen“, Vægförvaltningen i Kristianstad i Sverige. Bilejer (Volvo) samt ivrig fotograf. Optog lille farvefilm ved sammenkomsten i Høng i september.

Jørgen Samson. Allerede i 1953-årsskriftet berettede Samson om sin omflakkende tilværelse som tryllekunstner. Siden da har han yderligere udbygget sine numre (der foregår til musikledsagelse), som har vundet international anerkendelse, og som har bragt ham rejser til bl. a. Palæstina (2 mdr.s ophold), Cypern (ca. 8 mdr. omkring det tidspunkt, hvor urolighederne brød ud) samt Tyrkiet (ca. 10 mdr. med optræden i Istanbul, Smyrna o. s. v.). Optræder i dette efterår rundt omkring i danske byer samtidig med, at han iøvrigt læser dramatik hos et par skuespillere.

Til slut undgår årgangsrepræsentanten vel ikke selv at måtte holde for. Jeg skal da ganske kort berette, at det endelig sidste år lykkedes for mig at løsrive mig så meget fra de forskellige andre gøremål, som jeg ellers har fået min studietid til at gå med (og som jeg allerede i et tidligere årsskrift har berettet en del om), at jeg kunne få forberedt en smule til den afsluttende eksamen. I januar måned i år blev jeg så cand. polit. og har siden den 1. marts været sekretær (mere korrekt sekretær-aspirant) i Boligministeriet.

JOHS. LUND PEDERSEN

- 1953 Oplysningerne er her, som så ofte, ret sparsomme. Udover, hvad medlemslisten kan fortælle, kan oplyses, at *Bent Goldberg Petersen* lå i 27 mdr. som soldat, bl. a. et par måneder i Itzehoe; regner med at blive færdig på Haslev seminarium til sommer, det første hold efter den nye seminarielov. Bent Petersen skriver: Jeg glæder mig, til jeg til sommer skal ud og virke „til folkeoplysningens fremme“ under den nye folkeskolelov, som jeg venter mig meget af. Er blevet linieuddannet i matematik og fysik. Blev gift i sommeren 1957. Hilsen til alle gamle kammerater. Herudover kan oplyses, at i årets løb er *Ralph Piper* og *Arne Rudbæk* blevet gift, og *Rasmus Vestergård*, der er lærer i Randers, men bor i Ølst, har fået en søn nu i oktober.

Årsberetning fra „Erانيا“

23. november: Aftenen stod i musikkens tegn og formede sig som en ønskekoncert. Der var slået lister op med navnene på ca. 100 plader, som eleverne så kunne stemme på, hvorefter de blev spillet under kaffebordet. Blandt stemmerne blev der trukket lod om Hemingway's bog „Og solen går sin gang“. Den heldige vinder blev *Kjeld Laursen*. Endvidere var der oplæsning af fru *Ørsnes*, og *Juhl Andersen* fremsagde på sin egen storslåede måde forskellige digte.

30. november: Fru *Ørsnes* og frk. *Christensen* havde arrangeret den årlige fælleslæsning. Man opførte Henrik Ibsen's skuespil „Vildanden“. I hovedrollerne sås navne som *Juhl Andersen* (Gregers), *Uffe Bennedsen* (Hjalmar), *Arne Svendstrup* (Ekdahl), *Knud Madsen* (Werle), *Gitte Marholt* (Gina) og *Kirsten Falster Hansen* (Hedvig).

14. december: Det halvårige jazzbal blev afholdt, og det blev som tidligere en stor succes med meget høj mødeprocent. Det udmærkede „Slagelse Amatørjazzorkester“ formåede atter en gang at hæve stemningen til de store højder, og salget af såvel æblemest som pølser gik strygende. Aftenen sluttede med en dessert.

18. december: Generalforsamling i „Erانيا“. Efter at *Martin Bagger* var valgt til dirigent, aflagde formanden beretning. Derpå oplæste kassereren et nydeligt regnskab, og man gik over til det egentlige valg. Formand blev *Uffe Bennedsen*, og til bestyrelsen valgtes: *Jytte Busk*, *Marie Halskov*, *Kirsten Hansen* og *Kjeld Laursen*. Hr. *Ørsnes* genvalgtes til revisor.

21. december: Juleafslutning. Spisestuen var som sædvanlig festligt pyntet med grankviste bag billederne og på væggene og et juletræ, der nåede fra gulv til loft. Efter middagen holdt pastor *H. Bang-Madsen*, Svallerup, juletalet, og under kaffen var der traditionen tro lejlighed til at vinde rejsen hjem. Det blev da også først hen på de små timer, man tog sig sammen til at bryde op, mætte, tilfredse og glade og i en julestemning, som kun kan findes på en kostskole.

11. januar: Den første Eraniaaften i det nye år indledtes med et foredrag af den tidligere Høng-student *Palle Skov-Petersen*, som nu har sit daglige arbejde i Radiohuset. Foredraget omhandlede dels arbejdet med tilrettelæggelsen af udsendelserne, dels skoleradioens funktion. *Palle Skov-Petersen* talte både fornøjeligt og interessant, og alle tilstedeværende fik et glimrende indtryk af hverdagslivet bag Radiohusets mure.

18. januar: En aften med blandet un-

Formand *Bidstrup* og *Ida*

Skål og til lykke!

derholdning. Der indledtes med historiekonkurrence mellem I og II klasserne med overlærer *Hansen* som dommer. I klassernes hold vandt med 3 overskydende points. Derefter var der kapdrinking af øl gennem sugerør, og det var en så fremragende dygtighed, der her blev lagt for dagen, at dommerne kun med største vanskelighed kunne udpege vinderne. Ovenpå dette slag sang *Sussi, Solvej* og *Åse* en smuk og velment hymne til lærerne, hvorefter man gik over til kaffen.

Herunder var der oplæsning af „Skærsilden“, hvortil der var indkommet en mængde gode bidrag, og aftenen sluttede med en revanchematch i historie, hvor det lykkedes II klassernes hold at besejre I's med 2 points.

25. Januar: Der var skolekomedie på Høng hotel. Vi opførte Shakespeares skuespil „Julius Cæsar“. I hovedrollerne sås så fortræffelige skuespillere som *Arne Svendstrup* (Cæsar), *Juhl Andersen* (Brutus), *Harry Mortensen* (Cassius) og *Jørgen Bo Sørensen* (Antonius). For bearbejdelsen og instruktionen stod hr. og fru *Ørnes*. Efter skuespillet var der dans til kl. 1,00. Særdeles vellykket aften.

1. februar: „Kvit eller dobbelt“-feberen var trængt ind i „Erania“, og man besluttede at lade en konkurrence afholde; dog således at størstgevinsten på 10.000 kr. blev nedsat til 16 kr. Eksperterne var: *Oluf Nejsum* med folkevogne som speciale, *Knud Petry* med minkavl, *Juhl Andersen* med madkunst og endelig *Kjeld Laursen* med danske fugle. Alle eksperterne viste fremragende egenskaber, og det lykkedes dem alle at opnå topgevinsten på 16 kr. Aftenen sluttede med pladebal, der varede til kl. 24,00.

8. februar: Interessen for „Kvit eller dobbelt“ var stadigvæk stor, og man måtte bruge endnu en aften til dette formål. Eksperterne var denne gang *Jens Erik Miller*, der havde valgt atomteori, og *Erling Navntoft*, som foretrak fjernstyrede raketter. Begge kandidaternes præstationer var så strålende, at de uden tøven af nogen art kunne gå fra det ene spørgsmål til det andet for til slut at få udbetalt deres velfortjente 16 kr. Efter konkurrencen var der oplæsning af „Skærsilden“, og aftenen sluttede med lotterispil, hvortil *Thorbek* havde skænket 3 bøger.

28. marts: Generalforsamling i „Erania“. Efter at *Harry Mortensen* var valgt til dirigent, aflagde formanden, *Uffe Bennedsen*, beretning, hvorpå kassereren oplæste regnskabet. Tilslutningen var for lille til at gøre forsamlingen beslutningsdygtig, hvorfor samtlige opstillede kandidater blev valgt uden afstemning. Den nye bestyrelse fik følgende sammensætning: Formand: *Erik Bidstrup*. Bestyrelsesmedlemmer: *Marie Halskov*, *Lise Jespersen*, *Poul Sørensen* og *Erling Navntoft*. Som revisorer valgtes hr. *Ørnes* og *Kirsten F. Hansen*.

12. april: Der var påny jazzbal i spisestuen, og tilslutningen var meget stor. „Slagelse Amatørjazzorkester“ spillede og det lykkedes det igen en gang at hæve stemningen til de fornøjelige højder. Der solgtes pølser og sodavand, som dog af uforklarlige grunde gav et mindre underskud.

19. april: „Erania“ havde arrangeret filmforestilling i Høng Kino, hvor Lawrence

Olivier's nye, blændende storfilm „Hamlet“ blev vist. Det var en helaftensfilm, og den store skare, som var mødt op for at se den, fik en yderst vellykket aften ud af det.

26. april: Der var arrangeret studievejledning, hvortil „Erania“ havde indbudt en stud. polyt., en stud. med., en stud. odont., en stud. mag., en stud. jur., en stud. med. vetr. og en stud. act. Samtlige indbudte, der alle var tidligere Høng-studenter, holdt hver et foredrag på 10—15 minutter om deres studium og deres fremtidsudsigter, hvorefter der var lejlighed til at stille spørgsmål. Endvidere fortalte lektor *Esmen Eriksen* om sine studieår og om de hensyn, man må tage ved studiernes begyndelse i almindelighed. Aftenen var meget vellykket, og det besluttedes at forsøge arrangementet gentaget i det nye år.

1 forårssolen

23. august: Den årligt tilbagevendende Tissø-tur blev afholdt. Vejret var for en gangs skyld strålende, idet det regnede under hele turen. Efter hjemkomsten samledes vi i spise-stuen, hvor fru *Ørsnes* læste op. Aftenen sluttede med en times dans i læsestuen.

30. august: En gammel ven af „Erania“, pastor *Paludan-Müller*, Sæby, var på besøg. Hans foredrag omhandlede denne gang „Alvor og Humor“. Aftenen blev, som hver gang *Paludan-Müller* er på besøg, en succes, og det må også siges, at stemningen heller ikke faldd, da han efter kaffen sluttede med at fortælle muntre historier.

6. september: Aftenen var helliget malerkunsten. „Erania“ havde inviteret kunstmaleren og kunstkritikeren *Helge Ernst*, København, ud til Høng for at høre hans berømte foredrag „Fra impressionismen til det nonfigurative“. Foredraget var interessant og udbytterigt, og man sluttede aftenen med en diskussion om skolens malerier.

13. september: Elevfest. Forstander *Monrad* indledte aftenen med at byde alle velkommen, hvorefter han holdt foredrag om den engelske historieforsker *Toynbee's* teorier. Aftenen sluttede med et omfattende underholdningsprogram, der omfattede alt fra „Skærsild“ til musiknumre, udført af skolens eget orkester. En pragtfuld aften.

4. oktober: „Erania“ havde arrangeret filmtur til Slagelse, hvor vi så *John Steinbecks* fortrinlige film „East of Eden“. Turen foregik med *Asgers „Luftskib“* og blev en succes.

11. oktober: Generalforsamling i „Erania“. Efter at *Jørgen Bo Sørensen* var valgt til dirigent, aflagde formanden, *Erik Bidstrup*, beretning, og *Kirsten Falster Hansen* oplæste på kassereren, *Mogens Andersens* vegne regnskabet. Derefter gik man over til valget, og den nye ledelse fik følgende sammensætning: Formand: *Knud Madsen*. Bestyrelsesmedlemmer: *Kirsten Dahl*, *Torsten Lenbroch*, *Niels Erik Monrad* og *Erik Bidstrup*. Som revisorer valgtes hr. *Ørsnes* og *Mogens Andersen*.

1. november: Den tidligere Høng-student, nu fuldmægtig, cand. polit. *Jens J. Lindsteen* var herude og fortalte os om sin rejse i USA. Under foredraget viste han os 300 lysbilleder, som han havde taget under turen, og man fik et glimrende indtryk af Amerika og amerikanerne i dag.

Høng-Samfundet

Elevmødet i år holdtes lørdag den 13. og søndag den 14. september. 25 års jubilarene var som sædvanlig mødt godt frem.

For anden gang havde vi den specielle sammenkomst for 10-års jubilarene. Her var også mødt mange, og jeg tror, der her er skabt et grundlag for en tradition, som skal vide at hævde sig fremover. Til næste år skal vi have gjort et arbejde for også at få fem-års jubilarene til at møde frem. De yngste årgange svigtede, synes jeg. Er tidspunktet for elevmødet for disse årgange alligevel dårligere end tiden omkring 1. september? Men de kom vel til ballet den 27. september på realskolen? Ballet fik et udmærket forløb både dansemæssigt og kulinarisk, idet man på stedet kunne købe både sodavand, øl, pølser og smørrebrød, men heller ikke her mødte de yngre studenterårgange op, hvorfor??? Skal man iøvrigt indvende noget, skulle det være, at der måske kunne gøres lidt mere for „hyggen“ ved hjælp af lidt udsmykning med blomster og lignende.

Men tilbage til elevmødet. Lørdag aften bød forstander *Monrad* velkommen og holdt derefter et foredrag om den engelske historiker *Toynbee's* tanker; et stærkt personligt og tankevækkende foredrag om kristendommens stilling og betydning i „den fagre nye verden“. Efter kaffen underholdt „*Erania*“ med oplæsning, musik og sketch, „hyggelig aften“, bl. a. også på grund af bidrag fra 25 års jubilarene, idet lektor *Torsten Jørgensen* sang (desværre for lidt!), og redaktør *Kristen Hesselager* gav en prøve på en rigtig god gammeldags „skærsild“; her kunne de nye lære noget!

Søndag eftermiddag holdtes generalforsamlingen; som dirigent valgtes journalist *Gunnar Petersen* (1948). Formanden, redaktionssekretær *Hans Bagge*, Slagelse, indledte med nogle mindeord om fru Munk; forsamlingen rejste sig. Formanden oplyste, at medlems-tallet var steget fra 450 til 453; 60 % af medlemmerne betaler kontingentet forud, hvad der er til stor hjælp for kassereren. Festen i København forløb godt og gav et lille overskud; bestyrelsen er dog enig om kun at holde sammenkomst i København hvert andet år, altså igen 1960.

Der har i det forløbne år været et godt samarbejde mellem *Erania* og Høng-Samfundet i form af to fællesarrangementer, som begge forløb særdeles tilfredsstillende. Først var programsekretær *Palle Skov Petersen* (årg. 1941) i „*Erania*“ og fortalte om sit arbejde; senere havde man en studievejledningsaften med deltagelse af stud. odont. *Magna Dige* (1952), stud. mag. *Connie Truelsen* (1955), stud. med. *Jørgen Bruun Jensen* (1954), stud. jur. *Ragner Dueholm* (1954), stud. med. vetr. *Svend Qvist* (1954), stud. act. *Knud Klinte Eriksen* (1954) og stud. polyt. *Anders Bøgelund* (1955).

Foreningen har givet en bogpræmie til *Martin Bagger Jensen* for godt arbejde i „*Erania*“. Blandt de nuværende elever vil der blive startet en konkurrence om et bidrag til årsskriftet. Til sidst takkede formanden hr. og fru *Monrad* for den støtte, de altid har givet foreningen.

Kassereren, lektor *Esman Eriksen*, gennemgik kort regnskabet og fremhævede den store betydning, de frivillige bidrag har for foreningens økonomi.

Beretning og regnskab godkendtes.

Årsregnskab for Høng-Samfundet 1957-58

<i>Indtægter:</i>		<i>Udgifter:</i>	
Kontingenter	2248,20	Årsskrift	2316,10
Restancer	25,00	Tryksager, kontorartikler	253,42
Gaver	476,00	Porto, telefon	362,21
Salg af årsskrifter:		Bestyrelsesmøder	40,90
Skolen	504,70	Kassererløn	100,00
Erania	150,00	Bogpræmier, gaver	85,00
Renter	5,99	Tilskud til Erania	50,00
Overskud fra fest 1. marts	19,00	Diverse	26,75
		Overskud	194,51
	3428,89		3428,89

Status pr. 1/9-58

<i>Aktiver:</i>		<i>Passiver:</i>	
Kassebeholdning, kontant	0,00	Formue	895,12
Giro nr. 65046	284,95		
Konto for livsvarige medlemmer	502,17		
Restancer (18×6)	108,00		
	895,12		895,12

Høng, den 31. august 1958.

Regnskabet revideret og fundet i orden.

København, den 10. september 1958.

sig. *Ragner Dueholm Christensen*,
stud. jur.

Esman Eriksen.

sign. *Dagmar Simonsen*,
ekspeditionssekretær.

Valg: På valg var redaktionssekretær *Hans Bagge*, lektor *Esman Eriksen* og regnskabschef cand. oecon. *Aage Jensen*, Aarhus (1947). *Aage Jensen* ønskede ikke genvalg; i stedet valgtes sekretær, cand. polit. *Johs. Lund Petersen*, København (1948); suppleanter og revisorer genvalgtes.

Som årgangsrepræsentant for 1957 valgtes stud. med. vetr. *Gunnar Høi Sørensen* og for 1958 *Martin Bagger Jensen* (soldat).

ESMAN ERIKSEN

Til årgang 1949!

Den 12. og 13. september 1959 er der atter elevmøde i Høng. Som man kan forstå af tidligere årsskrifter, er der efterhånden skabt en vis tradition for, at også 10-års jubilæerne møder talrigt op; efter kun 10 års forløb er der jo også en rimelig chance for, at vi kan kende hinanden igen.

Jeg synes, det kunne være fornøjeligt, om også vi af årgang 49 kunne samles i de „vante omgivelser“ til elevmøde, og opfordrer jer derfor til, så vidt det overhovedet er muligt, at komme.

Kan I ikke afse tid begge dage, kan I jo nøjes med at komme om søndagen, men helst begge dage. Jo flere vi samles, des fornøjeligere bliver det. På glædeligt gensyn.

Niels Borchersen.

Til medlemmerne!

DER ER PÅNY I ÅR grund til at takke medlemmerne for trofasthed mod Høng-Samfundet. Vi mærker den ved de årlige sammenkomster, og når man træffer medlemmer i årets løb, og det kendes på kassen, når de frivillige bidrag strømmer ind. Næsten 500 kr. var resultatet også i år, og det medvirkede til, at foreningens økonomi blev holdt i orden, og at det har været muligt at udsende et nogenlunde fyldigt og præsentabelt årsskrift. Vi håber, at man også fremover vil tage venligt mod vor opfordring, således at vi kan få skabt en reserve at stå imod med og senere kan få mulighed for at løse andre opgaver.

Nogle af medlemmerne, måske især de københavnske, undrer sig vel over, at vi efter den succes, elevfesten i Studenterforeningen i år havde, ikke foreslår den gentaget til næste år, men først i 1960. Vor forsigtighed skyldes imidlertid tidligere års sørgelige erfaringer. Vi vil nok søge at holde fester i København, men kun hvert andet år. I det forfængelige håb, at de så økonomisk kan hvile i sig selv.

I år gennemførtes elevmødet for første gang efter lidt ændrede former. Foredraget søndag eftermiddag og traditionen med dans lørdag eller søndag aften var afskaffet, og medlemmerne var i stedet indbudt til sammenkomst med dans 14 dage senere. Vi kan ikke klage over tilslutningen ved sidstnævnte lejlighed, fordi de nuværende elever naturligvis var mødt fuldtalligt op, men vi savnede de sidste årgange studenter. Det gælder tildels også ved det egentlige elevmøde. Derimod havde det god tilslutning af 10 års og 25 års jubilarer, men der er grund til at understrege, at *alle* medlemmer er velkomne uanset årgang.

Personlig er jeg noget i tvivl om, hvorvidt vi har ramt det helt rigtige ved denne form at holde elevmøde på, selv om vi nåede frem til den efter mange drøftelser og overvejelser, der bl. a. baserede sig på, at tilslutningen under den gamle form heller ikke var tilfredsstillende. Vi forsøger i 1959 at gennemføre møderne på samme måde som i år for at indhøste yderligere erfaringer, men vi har da iøvrigt intet imod at modtage gode råd og ideer fra medlemmerne. Skriv til forstanderen, Esman Eriksen eller undertegnede, hvis man har forslag til ændringer. — Er september den rette tid på året, eller mon andre tidspunkter passer bedre?

Sammenkomsterne for 25 års jubilarerne har vist fundet sin rigtige form. Tilslutningen er hvert år god og humøret altid strålende. Det er en oplevelse år for år at deltage i disse fester og se, hvordan man hurtigt finder tilbage i de kendte, gamle kammeratlige omgangsformer. Søndag eftermiddag forsøgte vi både i fjor og i år at samle 10 års jubilarerne, og mon ikke alle, der deltog, var enige i, at forstander Monrad og frue havde skabt hyggelige former om disse sammenkomster, og at det var fornøjeligt at mødes så mange og genopfriske forbindelsen med skolen? Jeg tror, 10 års jubilarerne fra 1949 vil blive glade, hvis de følger den opfordring, Borchersen har rettet til dem andet sted i dette skrift.

HANS BAGGE

Medlemsliste

for Høng-Samfundet den 1. december 1958

Forstander, cand. mag. J. H. Monrad, Høng Studenterkursus, Høng.
Fru A. T. Monrad, Høng Studenterkursus, Høng.

Lærere:

Adjunkt A. Damsgaard, Lille Sankt Kjeldsgade 8, Viborg.
Lektor Esman Eriksen, Lindevej 3, Høng.
Adjunkt Grethe Drud, Vesterbro 127 (705), Ålborg.
Adjunkt Inge Humlum, Stadionvej 13, Ribe.
Videnskabelig assistent, cand. mag. Peter Ingwersen, Valbygaardsvej 84, Valby.
Lektor C. Fr. Marholt, Nyvej 1, Høng.
Seminarielærer Paul Nørreslet, Østervoldgade 14⁵, København Ø.
Adjunkt frk. Ellen Pihl, Vestergade 16, Høng.
Adjunkt O. Ørsnes, Slagelsevej 5, Høng.
Adjunkt Elisabeth Ørsnes, f. Lund, Slagelsevej 5, Høng.

Elever:

- 1921 Overbibliotekar Ingrid Vig Jensen, Centralbiblioteket, Esbjerg.
*Lærer Anders Moseholt, Højagervej 6, Risskov.
- 1922 Prokurist, frk. Fanny Elisa Dahl, Hostrupshave 1⁴ tv., København V.
Fru Marie Dyhr, f. Christensen, „Højbo“, Laven st., Jylland.
*Sygehuslæge Alfred Fly, Kerteminde (livsvarigt medlem).
Kontorchef Th. Larsen, Rygaardsallé 25A, Hellerup.
Forstander, cand. jur. Julius Lavrsen, Andelsskolen, Middelfart.
Kommunelærerinde, fru Julie Mathiesen, f. Rasmussen, Sct. Hansgade 2, st.,
Roskilde.
- Læge Peder Gravgaard Mortensen, Ø. Hvidbjerg pr. Redsted, Mors.
Dr. phil. Kristen Møller, Nitivej 14⁴, København F.
Bogholder Georg Nielsen, Lærlingehjemmet, Rantzausgade 60, København N.
Gdr. Thv. Nielsen, Hvilehøjgaard, Ugelstrup, Kr. Såby.
- 1923 *Lektor Niels Aage Nielsen Fjalland, Unnasvej 9, Helsingør.
Redaktør Axel Jørgensen, Thyregodsvej 3, st. th., Valby.
Cand. jur. Karl Jørgensen, Buddinge Hovedgade 124, Gladsaxe, Søborg.
Cand. mag. Margot Mortensen, f. Jacobsen, Hegnet 17, Glostrup.
Gdr. Valdemar Nielsen, Jelstrup pr. Haubro.
Forstander Gunnar Olsen, Glamsbjerg Fri- og Efterskole, Glamsbjerg.
- 1924 Amtslæge, dr. med. Jakob Jakobsen, Grejsdalsvej 6, Vejle.
Knud Dahl Jensen, „Skrænten“, Åle st., Jylland.
Fru Alhed Jespersen, f. Nielsen, Frederiksborgvej 123, Roskilde.
Redaktør Onni Kyster, Gl. Dronninggårds Allé 14, Holte.
*Statsautoriseret revisor Kaj Larsen, Nyvej 12 B, København V.
Chefredaktør Arne Melgaard, Ved Bellahøj 117, Brønshøj.
Civilingeniør Gustav Mortensen, Hegnet 17, Glostrup.

* Årgangsrepræsentant

- Ekspeditionssekretær, cand. polit. Ivar Munk, Åbrinken 49, Virum.
Læge Karl Kristian Rønde-Andersen, Vordingborg.
- 1925 Aksel Andersen, 41-37, 70 St., Woodside, N. Y., USA.
*Inspektør, cand. mag. Erik Halager, Kvaglund 31, Esbjerg.
Direktør Aage Henriksen, Femø.
Dyrlæge Mogens Jørgensen, Ø. Jølby pr. Erslev.
Læge Ove Heilmann Nøhr, Ellegårdsvej 64, Gentofte.
Neal Nordland, f. Njal Sigurd Jonson, 21375 Telegraph, Detroit 19, Mich., USA.
Lagtingsmand, fuldmægtig, cand. jur. Poul Petersen, Thorshavn, Færøerne.
Landpostbud Viggo Poulsen, Havrebjerg.
- 1926 Sagfører, cand. jur. M. Buchwald, Steenwinkelvej 12, København V.
Dommer R. Johs. Dyreborg, Slagelse.
Overlæge Helge Jacobsen, Odense Amts og Bys Sygehus, Odense.
Cand. mag. Ida M. Jensen, Realskolen, Bælum.
Fru Else Lind, f. Nordgaard, Hurup.
Gårdejer Johs. Nielsen, Bjerre, Fuglede.
Læge Lars Viggo Olsen, Skt. Jørgensbjerg 20, Kalundborg.
Professor H. Winding Pedersen, Kleinsgade 1, København V.
Fru Bodil Funck Rasmussen, Møens Folkeblad, Stege.
Fru Ega Ruus, f. Wamberg, Chr. X Allé 164, Kgs. Lyngby.
Hermann Aagaard Simonsen, D.C., Barsehøj 7, Hellerup (livsvarigt medlem).
*Revisor H. C. Ulvsager, Kempsvej 1, Rødovre pr. Vanløse.
Cand. polit. fru Nonny Wright, f. Hartnarck, Danmarks FN delegation, New York.
- 1927 Sagfører, cand. jur. Kaj Billeschou-Hansen, Torvet 2, Sakskøbing.
Fru Marna Brøste, f. Bruun, Skovhuset, Bakkeallé 1, Hørsholm.
Bestyrerinde Hedvig Dolmer, Voldby.
Pastor Jacob Jensen, Dyssegaardsvej 32, Hellerup.
Forvalter Axel Johansen, Tranquille, B.C., Canada.
Læge Ejner Vestergaard Larsen, Frederikssund (livsvarigt medlem).
*Aktuar Erik Vig Larsen, Rørsøvej 6, Charlottenlund.
Bogholder Søren Larsen, Ansager.
Amtskontorchef, cand. jur. Carl Mathiasen, Vestervej 5, Frederiksberg, Sorø.
Dommer Poul Birger Nielsen, Kerteminde.
Civilingeniør Gøsta Pedersen, Borgergade 1, Esbjerg.
Civilingeniør Johs. Røvsing, Vedstedvej 5, Valby.
Fuldmægtig, cand. jur. Erling Thiel, Hyltebjerg Allé 58, Vanløse.
- 1928 *Fabrikant, cand. pharm. Henry Agger, Stolpegårdsvej 112, Gentofte.
Bibliotekar, cand. mag. Carl Emil Andersen, Frederiksborggade 27, Mezz.,
København K.
*Overlærer, cand. mag. Folmer Andersen, Rud. Wulffsgade 17, Aarhus.
Fru Marie Bjerrum, f. Pedersen, Bjerrumgård pr. Ribe.
Dommerfuldmægtig Kristen Feldborg Frølund, Høng.
Sognepræst Kr. Kold Jensen, Tørring.
Dyrlæge Th. Møller Jensen, Boulevarden 8, Odder.
Møbelfabrikant Orla Johnsen, Slotsalléen 20, Slagelse.
Fru Kirsten Lauridsen, f. Ruus, Prins Valdemarsvej 51, Gentofte.
Korrespondent, frk. Louisa Laursen, c/o C. Jensen, Overgaden o. Vandet 34 A¹ th.,
København K.
Læge Jørgen Madsen, Gram.
Inspektør A. Raun Petersen, Cypersvej 27³, København S.
Fru Valborg Sikjær, f. Czermack Nielsen, Helgolandsgade 6, København V.
(livsvarigt medlem).
Bibliotekar, frk. Else Skern, Ved Bellahøj 21⁵ th., Brønshøj.
- 1929 Civilingeniør Holger Brændgaard, p. t. Japan.
Sognepræst Arne Buus, Øster Assels, Mors.

- Civilingeniør Th. Christensen, Vamdrupvej 23, Valby.
 Inspektør O. Møller Christensen, Læssøegade 17³, Odense.
 Cand. mag. Thyra Jensen, Sæbyvej, Aså.
- *Civilingeniør A. Knudsen, Godthåbs Have 16⁸, København F.
 Pastor Richard Sørensen, Dyrehavevej 21, Århus.
- 1930 Tandlæge Ellen Sophie Bertelsen, f. Daugaard, Dyrehavevej 35, Århus.
 Fuldmægtig Thorkild Jensen, Emdruphuse 21² tv., København Ø.
 Fuldmægtig, cand. jur. Stig Holm, Markledet 27 A, Valby.
 Politifuldmægtig, cand. jur. M. I. Lund, Sønderborg politikammer, Sønderborg.
 Lektor Henning Buhl Nielsen, Vardevej 20, Tarm.
 Bibliotekar Henning Pedersen, Lundevej 16¹, Kalundborg.
 Læge H. Roesdahl, Tandslet, Als.
- *Ekspeditionssekretær, cand. jur., fru Dagmar Simonsen, f. Jensen, Ved Volden 12,
 Dyrslæge Th. Sørensen, Sindal. København K.
 Fuldmægtig Tyge Sørensen, Alekistevej 76, Vanløse.
 Boghandler Karen Vedde, Nykøbing Sj.
- 1931 Redaktionssekretær Hans Bagge, Bredegade 6, Slagelse.
 Lektor Jens Erik Bergstedt, Rosenvej 13, Sundby, Nykøbing F.
 Fru Asta Hoff-Jørgensen, f. Juul, Juliane Mariesvej 3², København Ø.
- *Lektor Peter Frimann Jensen, Humlevænget 54, Nyborg.
 Dyrslæge Poul Toftegaard Jensen, Bøgevej 2, Hadsten.
 Driftsleder, ingeniør Orla Jørgensen, Granatfabriken, Hammersholt, Hillerød.
 Dr. med. Wilhelm Oskar Koopmann, Olofström, Sverige (livsvarigt medlem).
 Arkitekt M.A.A. Helge Nørvig, Segelckesvej 8, København F.
 Kontorchef, cand. polit. Erling Pedersen, Nordahl Griegsvej 14, Søborg.
 Sekretær Gudrun Christensen Smed, Reventlowsvej 7, Viby, Jylland.
 Pastor Georg Søndergaard, Vesterborg.
 Civilingeniør Bech Sørensen, Upplandsgade 36 A, København S.
- 1932 *Pastor Halvdan Knudsen, Vesterdalsvej 4, Fredericia.
 Civilingeniør H. Skov Christoffersen, Ved Kæret 38, Gentofte.
 Fru Gerda Gernå, f. Kjer, Ved Eltham 17, Hellerup.
 Fuldmægtig, cand. polit. Chr. Johansen, Hjertingvej 13, Vanløse.
 Sognepræst A. Majvang, Dalby præstegård pr. Haslev.
 Konstruktør Federico Mathiasen, Moltkesvej 26, København F.
 Civilingeniør Karsten Munk, Roald Ammundsensvej 29, Århus.
 Lektor Tage Thoft, Esbjerg statskole, Esbjerg.
- 1933 Sygeplejeassistent Margrethe Hougård, Augustenborg.
 Sagfører, cand. jur. Sv. Paabøl Jensen, Ringkøbing.
 Dommerfuldmægtig Tage Jævnald, Vejle byrets dommerkontor, Vejle.
 Realskolebestyrer Jørgen Bent Jørgensen, Ringe realskole, Ringe.
 Landinspektør Kjeld Jørgensen, Nattergalevej 6³, Randers.
- *Lektor, cand. mag. Torsten Jørgensen, Drosselvej 64, København F.
 Sognepræst Leif Kolpen, Orø.
 Redaktør K. Hesselager Kristensen, Udsigtsbakken 14, Bistrup pr. Birkerød.
 Fuldmægtig, cand. jur. Marie Mouritsen, Næstvedgade 28, København Ø.
 Speciallæge Hellen B. Mygind, Juelsminde.
 Geodæt, cand. act. Else K. Nielsen, Jens Munksgade 14¹, København Ø.
 Fabrikingeniør N. Hvidtfelt Rasmussen, Snehærvænget 21, Virum.
 Skolepsykolog Gunnar Velsing-Rasmussen, Farum Gydevej 69, Farum.
- 1934 Lektor Sigurd Christensen, Rungsted statskole, Rungsted Kyst.
 Grosserer Vagn Dujardin, Tårbækdalsvej 3, Klampenborg.
 Læge Astrid Klein, f. Joensen, Spangsbjerg sanatorium pr. Esbjerg.
 Fuldmægtig, cand. polit. David Munck, Vognmandsmarken 16, København Ø.
 Fru Sonja Mundt, f. Berth, Hornbæk pr. Randers.

- Lærer Valdemar Petersen, Kindertofte skole pr. Frederikslund.
 *Sekretær, cand. jur. Margrethe Smidt, Torvegade 49⁴, København K.
 Pastor Aug. Thomsen, Guldager præstegård, Guldager.
- 1935 Cand. pharm. Thora Broholm, Fåborgvej 4, Odense.
 Fru Estrid Henriksen, f. Jespersen, Geelsdalen 33, Virum.
 Sekretær, cand. polit. Søren Henriksen, Geelsdalen 33, Virum.
 Realskolelærer Aage Olsen, Tværgade, Langå.
 *Læge Preben Bender Petersen, Sct. Hans Hospital, Boserup afdeling, Roskilde.
- 1936 Læge Ingrid Andersen, Assens sygehus, Assens.
 Fru Edith Wisbech Christensen, f. Lehn, Holmegade 51, Ulfborg.
 *Landinspektør K. H. Munch Hermansen, Tordenskjoldsgade 34, havehuset,
 København K.
 Papirhandler Arent P. W. Hertel, Farvergade 7, Næstved.
 Civilingeniør Ejnar Larsen, Pilehøjvej 9, Kgs. Lyngby.
 Læge Hans Aage Nielsen, Jyllingevej 250, Rødovre.
 Bibliotekar, mag. art. Anker Olsen, Kobbervvej 22¹ tv., Herlev.
- 1937 Læge Vilh. Colding Jensen, Centralsygehuset, Svendborg.
 *Forstander, cand. mag. Johs. Jørgensen, Høng realskole, Høng.
 Bankkasserer Knud Lorentsen, Diskontobanken, Randers.
 Fuldmægtig, cand. polit. Peter Madsen, Søborg Torv 4¹, Søborg.
 Læge, fru Grethe Hermann, f. Pleen, Kordilgade 83, Kalundborg.
 Fru Grethe Schønning, f. Møller, Lundtofteparken 25², Lyngby.
 Sagfører K. West, Stationsvej 8, Farum.
- 1938 *Forstkandidat B. Højer Jensen, Svendstrup pr. Borup.
 Professor i Dansk, Knud Mogensen, University of California, Los Angeles, USA.
- 1939 Provst Orla Christiansen, Brøndbyøster Torv 51⁷ pr. Glostrup.
 Civilingeniør A. O. Haugaard, Frederiksdalsvej 78 D, Virum pr. Lyngby.
 Direktør Peter Hermann, Bryggeriet, Kalundborg.
 Adjunkt, cand. mag. Poul Højvert, Toftøjevej 15 D, Vanløse.
 Førstelærer Jørgen Molt Ipsen, Skodborg skole, Skodborg.
 *Fuldmægtig, cand. polit. Jens Jørgen Lindsteen, Ågade 134² tv., København N.
 Civilingeniør Knud Nielsen, Vestre Strandallé 139 B, Risskov.
 Civilingeniør Jøgvæn Winther, Sydskrænten 5, Holte.
- 1941 Sagfører, cand. jur. Ove Hansen, Veras Allé 17 A, Vanløse.
 Brandinspektør, cand. polyt. Jens Johan Jensen, Sct. Olsstræde 1, Roskilde.
 Gdr. Hans Hansen Larsen, c/o prof. Hansen Larsen, Frederiksborgvej, Roskilde.
 Bogholder Oluf H. Parbo, Hulkærvej 8, Søborg.
 Stenograf Karen Randing, Folehaven 13, Valby.
 *Programsekretær Palle Skov-Petersen, Malmbergsvej 145, Holte.
 Direktør Byrge Trolle Sørensen, Rosenstandsvej 12, Charlottenlund.
 Sygeplejerske Inger Wester, Randersgade 17⁶, København Ø.
- 1942 Dr. med. vetr. Herluf Bendtsen, Langagervej 17, Glostrup.
 Landmand Ib Hermann Breitenstein, Kongolnira Sisal estate, Ltd., Box 15,
 Morogon T. T.
 *Ingeniør Svend Clemen Christensen, Bøgedals Allé 34, Fruens Bøge.
 Civilingeniør Poul Gert Christoffersen, Færøvej 19, Ørholm, Kgs. Lyngby.
 Dyr læge Kaj Dyhr, Langelund pr. Filskov.
 Dyr læge Aage Hansen, Fensmarksvej 12, Næstved.
 Mrs. Inger Kronseth, f. Bruhn Petersen, Pioneer Mine, P. O. Box 624, B. C.,
 Canada.
 Mr. Ernst Köhler, 3. Davey Av. R.R.I. York Mills, Ontario, Canada.
 Sekretær, cand. jur. Lars Nordskov Nielsen, Nørre Søgade 25 A², København K.
 Civilingeniør Frands Olsen, Brøndbyøster Torv 84⁴ th., Glostrup.
 Overtrafikassistent, cand. jur. H. J. Søltoft, Kaplevej 64, Virum.

- 1943 Lærerinde Elisabeth Hecht, Sportsvej 10, Haarby.
Læge Carl Krebs, Strandboulevarden 64, København Ø.
Revisor, cand. jur. Egon Larsen, Hyltebjerg Allé 17, Vanløse.
Kommunelærer Erik Ledstrup, Nørre Søgade 25 B⁴ th., København K.
Landmand Peter Skovbo Madsen, Ladby pr. Næstved.
Exam. pharm. Annalise Nielsen, Svaneapoteket, Roskilde.
Pastor Thorvald Nielsen, Føllenslev.
Landsretssagfører Kaj Plejdrup, Nygade 5, Holbæk.
*Realskolelærer Knud Verner Thygesen, Skovparken, Odder.
Redaktør J. D. Wolff, Fåborg.
- 1944 Materialeforvalter Svend Aage Brander, Kalkager 12¹ th., Hvidovre, Valby.
Fru Gertrud Jensen, f. Knudsen, Sct. Olsstræde 1, Roskilde.
Redaktør Dan O. Larsen, Fuglegårdsvej 35¹, Gentofte.
Bankassistent Paul Chr. Larsen, Fjordbo, Melby Nordstrand pr. Kalundborg.
Tandlæge Flemming Linde, Jyllandsgade 1, Hirtshals.
*Statsautoriseret varemægler Peter Næsvang, Thomsensvej 7—9, Slagelse.
Gdr. Egon Nøhr Poulsen, Elmegård, Tåstrup pr. Klippinge.
Tandlæge N. Hedeager Sørensen, Vesterbrogade 31, Fredericia.
- 1945 Thomas Andersen, Kartoffelmelsfabriken, Tøftlund, Sønderjylland.
Fru Jytte Blomsterberg, f. Schaltz, Kastрупvej 330², Kastrup.
Dyrlæge Anders Holm, Ordrupvej 177, Charlottenlund.
Sagførerfuldmægtig, cand. jur. Hans Ove Jensen, Vesterbrogade 57⁴, København V.
(livsvarigt medlem).
Kontorassistent Mouritz D. Kjeldsen, v/ manufakturhandler K. Mou.
Journalist Henning Kristensen, Jagtvej 113, København N.
Gdr. Jørgen Kristensen, Møllegård, Høng. (livsvarigt medlem).
Kaptajnøjntant Asger Milholt, Vasevej 70 B, Birkerød.
Fru Kirsten Nøhr Poulsen, Elmegård, Tåstrup pr. Klippinge.
Sagførerfuldmægtig, cand. jur. Poul Gyde Poulsen, Consul-Jensensgade 7³, Horsens.
Prokurist Henrik Rasmussen Stryg, c/o gdr. J. H. Stryg, Gundslev pr. Nørre Alslev.
Fru Lilian Karlskov Vestergård, f. Poulsen, Guldregnvænget 3, Sorgenfri.
*Sekretær, cand. polit. Niels Peter Vestergård, Guldregnvænget 3, Sorgenfri.
- 1946 *Cand. jur. Reiner Bønløkke Andersen, c/o M. Pagter, Adelgade 8, Skive.
Flyverleder Helmer Christensen, Flyvestation Skrydstrup pr. Vojens.
Cand. mag. Knud Hansen, Krejbjergvej 26, Mørkhøj, Herlev.
Korrespondent Gerda Knudsen, f. Worm, Jonstrupvej 20¹, Ballerup.
Lærer Johan Kristensen, Dalstrøget 135¹ tv., Søborg.
Fru Tove Elise Kristensen, Rundgården 14, Søborg.
Frk. Didi Ruberg Larsen, Lundevej 8, Kalundborg.
Bibliotekar Kirstine Eriksen, f. Larsen, Fynsgade 32, Grindsted.
Fabriksingeniør Ove Madsen, Ringparken 30², Roskilde.
Fru Hanne Pedersen, Iranvej 16, København S.
Lærerinde frk. Vera Rasmussen, Strandgade 4, Hårby.
Fru Kirsten Weeke, f. Petersen, Sallingvej 87² th., København F.
Revisor Betty Sørensen, Brogårdsvej 4², Gentofte.
- 1947 Lærer Julius Bidstrup, Haubro Ungdomsskole, Haubro.
Fru Rita Engbirk, f. Dyhr, Agertoften 22, Gentofte.
Lærer Erling Grønder, Ordrupvej 66, Charlottenlund.
Revisor Arne Ejvind Hansen, Solhvervsvej 14 st., Aarhus.
Korrespondent Inge Hansen, „Parcelgården“, Grevinge.
Civilingeniør Uffe Bondebjerg Hansen, c/o A. P. Eriksen, Klæstrup pr. Jerslev.
*Regnskabschef, cand. oecon. Aage Jensen, Rådhuset, Ballerup.
Provisor, cand. pharm. Erik Højbye Jensen, Ved Bellahøj 30 A, Brønshøj.
Fru Jytte Jensen, f. Nielsen, Hasselvej 76, Virum.
Reklametegner Grete Jacobsen, Lerbækvej 6, Virum.

- Cand. polit. Vilmar Joensen, Limfjordsvej 40² th., København F.
 Cand. jur., fru Bodil Gorm Petersen, f. Valentin, Maglekær 53, Rødovre, Valby.
 Mag. scient. Gunnar Larsen, Bøgevej 10, Hellerup.
 Læge Jørgen Larsen, Ringstedgade 37, Næstved.
 *Journalist Thorkild Thyge Madsen, „Horsens Folkeblad“, Horsens.
 Tandlæge Bjørn Momsen, Østergade 2, Silkeborg.
 Arkitekt Birger Nordsted-Jørgensen, Roskildevvej 112⁶, Valby.
 Lærerinde Birgit Odgaard, Bellahøjvej 3, Brønshøj.
 Lærer Jørgen Greve Pedersen, Ørslev pr. Vordingborg.
 Fru Kristine Thusholt Petersen, Herninggade 13² tv., København Ø.
 Stud. med. Torben Østerlund, Agård.
- 1948 Fru Else Andersen, f. Lykkeskov, Elmeallé 45, Vordingborg.
 Trafikassistent i SAS Gert Andersen, Amager Landevej 108¹, København S.
 Kontorist Werner Blomhøj, Slotsherrensvej 25, Vanløse.
 Kaptajnløjtjnant Henrik T. Berg, Smedevej 11, Randers.
 Exam. pharm. Ebbe Brandstrup, c/o Langelandsgade 130, Århus (p. t. på Ceylon).
 Fru Anna Espensen, f. Ølgård, Amtssygehuset, Ribe.
 Læge Arne Koll Espensen, Amtssygehuset, Ribe.
 Civilingeniør Peter Hjorth, c/o Ove Arup and Partners, P. M. Bag. 2088, Nigeria,
 Lagos, West Afrika.
- Læge Poul Erik Jensen, Amtssygehuset, Grenå.
 Ejendomsrådgiver, redaktør Henning Johansen, Fuglsangsvej 10, Høng.
 Erhvervschef H. Chr. Kolstrup, Fuglebakken 3, Vordingborg.
 Højskolelærer Aage Bojsen Møller, Rødkilde højskole pr. Stege.
 Kontorist Knud Kousgaard Nielsen, Bellahøjvej 7⁷ th., Brønshøj.
 Landbrugslærer, cand. agro. Kristian Nielsen, Egehøjgård, Kirke Saaby.
 Fuldmægtig Mogens Sandbjerg Nielsen, Rågårds Allé 20, Dragør.
 Landmand Ole Schønning Nielsen, Bredetved pr. Holbæk.
 Redaktør Gunnar Petersen, Kristeligt Dagblad, Frederiksborggade 5, København K.
 *Sekretær, cand. polit. Johs. Lund Petersen, Rosenørnsallé 6¹, København V.
 Civilingeniør H. W. Rasmussen, Vægforvaltningen, Kristianstad, Sverige.
 Tryllekunstner Jørgen Samson, c/o Rasmussen, Østerbrogade 57 C⁷, København Ø.
- 1949 Lærer Carl Bengtsson, Breumvej 18, Herlev.
 *Sagførerfuldmægtig, cand. jur. Niels Borchersen, Vestbanevej 20³, th., Valby.
 Tandlæge Hans Erik Dahl, Ridebanevang 25, Gentofte.
 Stud. mag. Arne Dinesen, Grøndalsvej 85, Birkerød.
 Civilingeniør Aage Hansen, Gl. Kongevej 115⁴ th., København V.
 Forpagter Jørgen Højbjerg, Voldstrup, Rudme.
 Lærer Aage Møller Jensen, Blokhusevej, Pandrup.
 Stud. med. Jørgen Lejrstofte Jensen, Livjærgegade 21⁴, København Ø.
 Nora Irene Juul Jørgensen, Bispebjerg Hospital, København N. V.
 Lærer Niels Gunnar Kristensen, Rørby skole, Kalundborg.
 Fysioterapeut Kirsten Krogh, f. Stærmosen, Valdalen, Vordingborg.
 Oversergent Jens Stenner, Vesterbo 161, Værløse.
- 1950 Assistent Jørgen Valdemar Andersen, Ved Østerbjerg 13, Glostrup.
 Stud. theol. Knud Belling, Kirke Helsing, Gørlev, Sjælland.
 *Cand. theol. Kristian Hjerrild Buhl (fra maj 1958, værnepligtig teolog ved hæren),
 Nr. Utrup kaserne pr. Nørresundby.
 Repræsentant Eigil Erland Christensen, Storgade 88, Stege.
 Cand. pharm. Johs. Chr. Clausen, Kruså.
 Kontorist Erling Fritzen, Byvej 8, Frederikssund.
 Stud. polyt. Gunnar Hemmingsen, Studentergården, Tagensvej, København N.
 Stud. mag. Aage Gunnar Jensen, Regensen, St. Kannikestræde, København K.
 Lærer Frede Jørgensen, Løsning.
 Lærer Hans Chr. Jørgensen, Ørslev skole, Slagelse.

Eva Mejlholm Nielsen, Kildegården 5, Karup.
Stud. med. Knud Nielsen, Egehøjgård, K. Såby.
Arkitekt Ole Olsen, Ligustervænget 9, Virum.
Jørgen Rudbeck, Havneallé 12, Horsens.
Stud. mag. Erik Sørensen, Valdemarsgade 31, Århus.

- 1951 Korrespondent, fru Anne Grethe Andersen, Floradalen 29, Virum.
Korrespondent, fru Margrethe Andersen, f. Nielsen, Blykobbevej 3, Rønne.
Færnik Thorkild Andersen, Blykobbevej 3, Rønne.
Laboratorieassistent, fru Bodil Christensen, f. Bagger, Storgade 88, Stege.
Lærerinde Kirstine Juul Christensen, Vestergade 66, Silkeborg.
Stud. mag. Inga Marie Christiansen, Ryslinge Allé 11, Kastrup.
Flyverløjtnant Poul Anker Hegaard Hansen, F.E.N. Ålborg, Nørresundby.
Faglærer Uwe Johannes Wilhelm Thomas Hardt, Elmegade 60, Korsør.
Stud. jur. Hjalgrim Hilduberg, Studentergården, Tagensvej 15, København N.
*Søljøtnant Jørgen Jacobsen, Møgenstrup pr. Rønbjerg.
Stud. med. (Århus) Hans Erik Fuglsang Jensen, gdr. A. C. J., Møllergård,
Oversergent Karl Aage Jørgensen, Rodskov pr. Hornslet. Flauenskjold.
Lærer Knud Skov Madsen, Kirkeskovskolen, Rude.
Civilingeniør Ole Olesen, sognepræst T. O., Dybe pr. Ramme.
Lærerinde Ruth Olufsson, Mosede centralskole, Tåstrup.
Civilingeniør Bent Østergaard Pedersen, Kastelsvej 1, st. th., København Ø.
Willy Gjerløv Pedersen, fisker S. M. P., Blokhus.
Laboratorieassistent, fru Esther Øverli, f. Fog Pedersen, Sallingvej 69¹ tv.,
København F.
Stud. polyt. Robert Poulsen, Ryparken 164, st., København Ø.
Cand. pharm. Eigil Rechnagel, Duevænget 1, Dragør.
Fru Else Rolsted, f. Thomsen, Nyvej 15, Svinninge.
- 1952 Assistent Carsten Andersen, c/o Toft Madsen, Jagtvej 201, København Ø.
Korrespondent Margit Elhauge, f. Andersen, Hammelstrupvej 4 A¹ th., Kbhvn. SV.
Kontorist Peter Andersen, Griffenfeldsgade 39 B, st. th., København N.
Stud. jur. Hans Christensen, Studentergården, Tagensvej 75, København N.
Stud. med. J. E. Danielsen, Rentemestervej 18³, København NV.
Stud. odont. Ulla Danielsen, f. Tarp Jensen, Rentemestervej 18³, København NV.
Tandlæge Magna Dige, Uglerup, Jyderup.
Fysioterapeut, fru Inge Jarl Hakonsen, f. Odgård, Ved Bellahøj 3¹, Øst, Brønshøj.
Stud. polyt. Arne Hansen, Gierslev Møllegård, Løve.
Korrespondent Else Hansen, Hillerødgade 75¹, København N.
Fysioterapeut Benthe Jacobsen, f. Skytte, Gustav Wiedsvej 33, st., Århus.
*Stud. med. Poul Jacobsen, Gustav Wiedsvej 33, st., Århus.
Stud. med. Axel Juul, Overby, Sjællands Odde.
Stenograf Ellen Lisa Larsen, Sortedamsdosseringen 95 B¹, København N.
Stud. jur. Hans H. Gøttge, Wingsvej 7³ th., Århus.
Stud. odont. Inge Madsen, Håndkøbsudsalg, Høng.
Stud. med. Tove Nielsen, Værsløv.
Jens Færch Olsen, Ndr. Strandvej 27, Aalbæk.
Fru Else Pagh Hansen, Manufakturforretningen, Mullerup, Slagelse.
Kontorist Harriet Rasmussen, „Søholt“, Thisted.
Klæng Kallestrup Sørensen, Hevring, Ørsted.
Lærerinde Ida Midtgaard Sørensen, Thyregod.
Stud. polyt. Gunnar Thaarup, Studentergården, Tagensvej 15, København N.
Fru Jette Jensen, f. Toft, „Shell“, Hjørring.
Korrespondent Kirsten Zobbe, Algade 36, Gørlev.
- 1953 Jytte Øster Ambrosius, Roskildevej 282 B², Valby.
Stud. jur. Bent Keld Andersen, c/o gdr. Aa. A., Ud Stolpe, Sakskøbing.
Stud. med. vetr. Mette Eichild Andersen, Hovedgaden, Høng.

Revisorassistent Flemming Skov Frederiksen, Silkeborgvej 62, Herning.
Stud. polyt. Jørgen Jørgensen Høgh, gdr. O. J. H., Holme pr. Æbeltoft.
Stud. polyt. Vagnar Høgni Jacobsen, Strandboulevard 64, København Ø.
Lærer Knud Jørgen Jacobsen, Kommuneskolen, Frederiksberg, Sorø.
Magda Balle Jensen, c/o gdr. M. J., „Eisingholm“, Vinderup.
Bryggeriarbejder Jesper Thomsen Korsholm, Arhusgade 85², København Ø.
Stenograf, fru Karen Margrethe Sørensen, f. Nørby, Rektorparken 18⁵ tv.,
København SV.

Seminarieelev Bent Guldborg Pedersen, Haslev seminarium, Haslev.
Stud. polyt. Henny Tang Pedersen.

Forvalter Ralph Stephan Piper, Tårnbor, Korsør.
Radiotekniker Arne Reiff, c/o All Radio, Sct. Hansgade 22, Ringsted.
Stud. jur. Bent Arne Rudbæk, Læssøvej 7, Kgs. Lyngby.

*Stud. polyt. Hans Bruun Thomsen, Otto Mønstedts Kollegium, Rektorparken 8,
København SV.

Lærer Rasmus Laurids Vestergård, „Bakken“, Ølst pr. Randers.

1954 *Stud. jur. Ragner Dueholm Christensen, Overskousevej 6² th., København, Valby.

Arkitektstuderende Knud Klinte Eriksen, Enghave Plads 17 B, København V.
Seminarieelev Signe Elise Frederiksen, Lundsgårdsvej 19, Frederiksberg, Sorø.
Stud. jur. Ove Fjerring, Skelskørvej 2, Slagelse.

Stud. merc. Inge Lizzie Frost, Radsted pr. Sakskøbing.
Stud. med. Carsten Dilling Hansen, Fuglegårdsvej 13, Gentofte.

Korrespondent Grethe Hansen, Sorøvej, Ruds Vedby.
Seminarieelev Birthe Ahlmann Jensen, Filadelfia, Dianalund.

Stud. med. Jørgen Bruun Jensen, Slagelsevej 18, Høng.
Dekorator Hans Krog, Nørregård, Sandholt Lyndelse pr. Højrup.

Seminarieelev Hartvig Victor Larsen, Gedved seminarium, Gedved.
Lærerinde Birgitte Madsen, Lykkevænget 15, Tarup, Odense.

Sygeplejerske Inger Geisler Møller, Hovedgaden, Høng.
Stud. theol. Jens Peder Møller, Parkstykket 6², Brønshøj.

Stud. odont. Niels Toft Nørgård, Hirtshalsvej 15, Hjørring.

Stud. polyt. Arne Olsen, Lipkesgade 5⁴, København Ø.

Lærer og seminarieelev Bent Martin Pedersen, Helgesvej 8³ tv., København F.
Jørgen Petersen, Høgsted Kær, Vrå.

Salgschef Hugo Rasmussen, Hedepigen, Herning.
Stud. geom. Keld Sidenius, Falkonérallé 18³ tv., København F.

Manufakturhandler Bent Storm Sørensen, Fjerritslev.
Stud. med. vetr. Sven Quist, Ved Klostreet 1² th., København Ø.

1955 Bibliotekarelev Else Marie Andersen, Mariendals Allé 25¹, Slagelse.

Stud. arct. Detlef Franz Behrendes, Nørregade 10, Højer.
Per Kaj Dyhr, Torup, Dyssekilde.

Stud. jur. Erik Eriksen, Druelund, Nordborg, Als.

Korrespondent Anne-Lise Fischer-Rasmussen, Sct. Thomas Allé 2³, København V.
Oversergent Steffen Egede Glahn, Stengården, Viskinge pr. Svebølle.

Stud. med. Carsten Emil Hansen, Randbølvej 11, København F.

Stud. merc. Svend Bjerrum Hansen, Nordisk Kollegium, Strandboulevard 32,
København Ø.

Ekspedient Poul Ebbe Rostgård Hansen, Grimstrupvej 32, Næstved.
Lægeseekretær Hanna Helledi, Thise, Manna.

Grevinde Gisela Knuth, f. Ahlefeldt Laurvig, Aaparken, Maribo.
Kontorassistent Arne Reinou Larsen, Hillerødgade 55¹ tv., København N.

Korrespondent Tove Madsen, Viggo Rothesvej 47, Charlottenlund.
Stud. polyt. Anders Bøgelund Nielsen, Møllevej, Høng.

*Stud. jur. Ellinor Olsen, f. Nielsen.

Stud. soc. Anna Raunkjær Petersen, Ounbøl Østergård, Sig.

Stud. jur. Henning Pugdahl, Ny Allégade 14, Haderslev.
Stud. jur. Mette Rumler, Collegiet „Solbakken“, Kirkegårdsallé 12, København V.
Stud. mag. Connie Truelsen, Barners Kollegium, Helgolandsgade 8, København V.

- 1956 Elsebeth Andersen, Slemdalsvej 113, Slemdal, Norge.
Kirsten Asbæk, Bølbros Villavej 28, Rungsted kyst.
Kontorassistent Grethe Bach Christensen, Eskemosegård, Refsvindinge.
Stud. med. vetr. Niels Christensen, Sdr. Vedby, Nykøbing F.
Forststuderende Ib Clausager, Asgård, Havrebjerg.
*Stud. polyt. Keld Danø, Studentergården, Tagensvej 15, København N.
Fru Inge Hansen, f. Thomsen, Karrebækvej 28 C th., Næstved.
Lærer Peder Brix Hedegård, Brønderslev realskole, Brønderslev.
Stud. mag. Niels Olav Jensen, Bøstrup pr. Slagelse.
Seminarieelev Johannes Joensen, Viby Præstegård, Viby J.
Stud. mag. Ester Jørgensen, Triangelen 4⁵, København Ø.
*Stud. theol. Jørgen S. Jørgensen, Gørlev S.
Stud. pharm. Ole Jungersen, Kastelsvej 9, København Ø.
Stud. polyt. Brandt Laursen, Javngyde, Ry st., Jylland.
Stud. mag. Hans Henrik Monrad, Gymnasiet, Høng.
Seminarieelev Toke Elken, Solbakkevej 1, Vordingborg.
Seminarieelev Frede Thorpstrup Nielsen, Gedved Seminarium, Gedved.
Stud. med. (Århus) Hans Jørgen Nielsen, Østbanetorvet 6³, Århus.
Stud. odont. Kirsten Nielsen, Klintholmsvej 2, Brønshøj.
Leo Nielsen, Rold, Arden.
Agner Ahm Olesen, Nyropsgade 15, København V.
Stud. jur. (Århus) Jens Pedersen, Farsø.
Seminarieelev Ove Pedersen, Skanderborgvej 94¹, Århus.
Seminarieelev Jytte Rom, Teglgårdsvej 14, Lemvig.
Thorkild V. Skole, Jens Juelsgade 47 st., København Ø.
Niels Peter Smed, Hammelev.
Stud. mag. Margrethe Søndergaard, værelse 106, Egmont Kollegiet, Nørre Allé 75, København Ø.
Inge Sørensen, Sorgenfrigade 78¹, Lyngby.
Stud. med. Chr. Vemming, I. P. Jacobsensvej 17, Aabyhøj, Østjylland.
- 1957 Stud. jur. Søren Bang, manufakturhandler, fru B., Als, Østjylland.
Stud. ing. Knud Erik Bech, murer B., Voer pr. Ørsted.
Stud. pharm. Eivind Boddum, Ulfborg.
Stud. med. John Svend Bonde, civilingeniør S. Bonde, Faxe Ladeplads.
Stud. jur. Niels Carstensen, Frederiksborggade 38², København K.
Stud. mag. Kjeld Christensen, forsøgsleder C., Hornum.
Stud. polyt. Mogens Fejer Christiansen, „Egemosegård“, Grevinge.
Ruth Christoffersen, uddeler C., Sludstrup.
Hans Chr. Ellehauge, forsøgsleder E., Antvorskov, Slagelse. (Soldat).
Lærervikar Lars Eskildsen, realskolebestyrer E., Tranebjerg.
Sygeplejerske Tove Fischer Rasmussen, Centralsygehuset, Næstved.
Stud. med. (Århus) Carl Gadeberg, Vesselbjergvej 21, Hadsten.
Lægeseekretær Kirsten Hansen, mejeribestyrer H., Rærup.
Stud. med. Poul Hvirvelkær, Hvirvelkær, Als Ø.
Stud. med. (Århus) Helge Jensen, Astedbro kro, Åle.
Seminarieelev Poul Erik Jensen, Lyngbogård, Stubbekøbing.
Stud. polyt. Jørn Krabbe, A. L. Drewsensvej 10, København Ø.
Stud. med. Bent Volkens, Vejrgade 5³ th.
Seminarieelev Frederik Madsen, c/o fru gdr. M., Kulby pr. Høng.
Stud. med. Bodil Marcus, dir. M., Lindeallé 17, Horsens.
Henning Nielsen, c/o lærer N., Strandvejen, Høng.
Jørgen Bach Nielsen, dir. A. N., Mortensgade 1, Farsø.
Ole Jentoft Olsen, murermester O., Jyderup st.

Stud. med. Mogens Pedersen, gdr. S. P., Frankerup, Vårslev.
 Stud. pharm Kaj Petersen, Assens apotek, Assens.
 Lærervikar Eva Philbert, Dianalund.
 Stud. med. (Århus) Per Philbert, Dianalund.
 Daisy Norén Schmidt, Eriksdalsgatan 44², Stockholm Söder, Sverige.
 Plejer Benjamin Smith-Ullnits, førstelærer, S.-U., Varhede skole, Aulum.
 Studietekniker Kaj Holger Sivertsen, Radiohuset, Godthåb, Grønland.
 Seminarieelev Thora Sivertsen, f. Andreassen, Silkeborg seminarium.
 Stud. jur. Albrecht Steenholdt, Strandvejen 590, Klampenborg.
 Discipel Niels Bent Storgård, Vestergade 34, Hobro.
 Lillemor Bang Søgård, c/o Lykke Hansen, Merløsevej 6, Brønshøj.
 *Stud. med. vetr. Gunnar Høi Sørensen, Strandboulevarden 27¹ tv., København Ø.
 Bjørn Rosing, Biologstationen, Godthåb, Grønland.

- 1958 Inge Marie Andersen, gdr. J. A., Elmegård, Assendrup (England).
 Lærervikar Lis Asmussen, Odinsvej, Høng (i Hobro).
 Stud. med. Hans Bremholm, Sct. Jørgensbjerg 34, Kalundborg (København).
 Inge Buch-Sørensen, Tranebjerg, Samsø (i Paris).
 Kontorist Aase Eg Christensen, V. Heisevej 13, Allerød.
 Seminarieelev Leif Christensen, Sct. Knudsgade 1 A, Ringsted.
 Stud. med. Bent Klinte Eriksen, Humble.
 Knud Fisker-Nielsen, P. Gydesvej 7, Esbjerg (soldat).
 Kontorist Ellen Marie Hansen, Jørløse pr. Svebølle.
 Stud. med. Grethe V. Hansen, gdr. Hansen, Kollekolle pr. Vig.
 Lærervikar Inge Juul Jensen, Rosenfeldtsgården, Frederikslund.
 *Martin Bagger Jensen, Skivum, Vægger (soldat).
 Adgangskursist Søren Martin Jensen, Svebølle pr. Viskinge.
 Stud. mag. Henry Koop, Sct. Nikolajgade, Ribe.
 Landmand Holger Møller Larsen, Østrup, Ndr. Saltum.
 Susanne Gowers Lund, Vallerødgade 26, Rungsted Kyst.
 Stud. phil. Ole Birger Lyshede, Halls Allé 1, København V.
 Lærervikar Solveig Mahler, Tranebjerg, Samsø (i Marstal).
 Adgangskursist Jens Erik Miller, Vestergade 10, Pandrup.
 Lærervikar Aase Nedergård Nielsen, Nedergård, Asaa.
 Discipel Jens Peter Nielsen, St. Rævdal, Dronninglund.
 Jens Erik Ohlendorff, Nørregade 41 A, Frederiksværk.
 Lærervikar Lene Petersen, Stationsvej, Høng.
 Fru Karen Risør, Kallerupvej 9, Hedehusene.
 Else Smith, købmand O. S., Hornslet (Marseille).

Hvis De har fundet fejl eller udeladelser i fortegnelsen, meld det da til kassereren eller til skolen.

